

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Henderson 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Dvajset tisoč članov v J.
S. K. Jednoti je lepo število,
toda 25,000 bi se slišalo še
lepše!

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 5th, 1925.

No. 11 — ŠTEV. 11

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MARCH 12TH 1930 — SREDA, 12. MARCA 1930

VOL. VI. — LETNIK VI.

KRATEK TEDENSKI PREGLED

SLOVENESKE VESTI IZ CLEVELANDA

WILLIAM HOWARD TAFT, predsednik Zedinjenih držav in poznejši predsednik najvišjega zveznega sodišča, je umrl v soboto 8. marca popoldne. Dne 3. februarja je resigniral kot predsednik najvišjega zveznega sodišča zaradi bolezni. Predsednik Zedinjenih držav in bil pokojni Taft od 4. marca do 4. marca 1913. Njegovo mesto je takrat zavzel Andrew Wilson. Dne 30. junija 1921 je bil po predsedniku imenovan predsednik najvišjega zveznega sodišča. Pekojni Taft je bil dosezen, ki je kdaj zavzemal najvišjo uradno, namreč, da bil predsednik Zedinjenih držav in poznejši predsednik najvišjega zveznega sodišča.

Opera "Urh, grof celjski," katero je pevski zbor "Zarja" vproril v Little Theater v mestnem auditoriju v nedeljo 9. marca, je sijajno uspela. Že prva vproritev na Zahvalni dan lanskega leta v S. N. Domu je bila izborna, ta pa jo je še daleč nadkrilila. Gledališče je bilo zasedeno in med posetniki je bilo tudi precejšno število Amerišanov.

Clevelandski list Plain Dealer, na katerega pobudo se je vršila ta prireditev in ki je veden primašla slike naših "Zarjanov," je 10. marca prinesel na prvi strani in v prvi koloni prav laskavo oceno vproriteve. Oceno je napisal poročevalec Plain Dealer-ja, Mr. James H. Rogers, in zasluži, da bi jo slovenski listi priobčili v celotnem prevodu. Žal, da prostor v našem listu tega ne dopušča.

Clevelandski Slovenci smemo biti ponosni na Zarjane," ki so nas na tako lep način predstavili ameriški publiku in ponovno vzdignili naš ugled v očeh drugorodcev.

Slovenski Sokoli so se dne 5. marca sijajno izkazali na Ameriškem kegljaškem kongresu, ki se vrši v Clevelandu. Med vsemi kegljači, ki so prišli na vrsto tekom prvih petih dni konгрresa, so si Sokoli izvojevali tretje mesto.

Slovenska mladinska šola S. N. Doma je na večer 7. marca priredila krasno "surprise party" uredniku dnevnika Enakopravnost, Mr. Vatro J. Grillu in njegovi mladi soprogi, Mr. Grill, ki je eden učiteljev višjih razredov Slovenske mladinske šole, se je pred kratkim poročil in to je bil posredni povod prireditvi.

Ako priseljenc po svoji pristnosti izgubi svojo karto o identiteti oziroma jo je uničil ali stregal, mora dobiti duplikat, tako predloži potrebne dokaze. Inozemec mora vložiti prošnjo skozi priseljeniškega zastopnika v okraju, kjer stanuje. Morata predložiti affidavit v dvopisu, ki naj vsebuje njegovo fotografijo, podatke o prihodu v Združene države in pojasilno, kako da je izgubil karto. Ako je karta le umazana ali strgana, treba jo je poslati skupaj s protšnjom.

Ako dolični zastopnik smatra, da priseljenc zaslubi duplikat, poslaje prošnjo skupaj z dvema fotografijama prisilca v Washington. Za duplikat ni nujne pristojbine. Ako pa kasneje najde izvirno karto, jo mora poslati oblastim.

Kako se dobiva duplikat "prvega papirja" ali pa državljanškega papirja?

Začenši od 1. julija 1929 je sam Commissioner of Naturalization v Washington pooblaščen izdati duplike prvega in drugega državljanškega papirja, in ne — kakor je to preje bilo — središče, ki je izdal original. Povrh tega treba plačati za ta duplikat 10 dollarjev (in ne en, oziroma dva dollarja, kakor po prej). Za duplikat treba poslati fotografijo, ki jo oblasti zbirajo in boljšega izpoznavanja med starejšo in mlajšo generacijo. In to je velikega pomena za bodočnost vseh naših slovenskih ustanov.

Poleg zabave, ki jo je po napornem delu vsak potreben, vrše take prireditve tudi delo zbiranja in boljšega izpoznavanja med starejšo in mlajšo generacijo. In to je velikega pomena za bodočnost vseh naših slovenskih ustanov.

DUPLIKATI RAZNIH DOKUMENTOV

"Immigrant Identification Cards."

Začenši od 1. julija 1928, dobi vsak priseljenc, ki je zakonito pripuščen za stalno bivanje v Združenih državah, takozvano karto identitete (Identification Card). To karto dobe vsi kvotni in izvenkvotni priseljenici, razen onih priseljenev, ki prihajajo kot dijaki.

To karto pripravi ameriški konzul, kadar izda vizo priseljencu, ali ta je takoj ne dobri v roke. Konzul jo priloži vizu in priseljence dobi karto, čim je bil pripuščen v Združene države. Duplikat te karte poslje konzul skupaj s priseljenško vizo na Bureau of Naturalization, kjer ostane v spisih. Obe karti nosita serjalno številko državnega departmanta — in ta department ima zapiske o vseh številkah, izdanih po konzulatih. Poskrbljeno je, da ta dokument ne pride v napačne roke. Da se onemogoči prevara, je ta dokument izdan na posebnem papirju. Ako priseljenc izgubi karto in vizo, mora konzul takoj obvestiti državni department. Istočasno oblasti opozorijo priseljeniške nadzornike, naj pazijo na izgubljene dokumente.

Izdanje te karte identitete ni predpisano od zakona, marveč le od vladne naredbe. Državski department je naznani, da so te karte izdane "v korist priseljencu, ki se z njo lahko legitimira, ko zaprosi za prvi papir ali za permit (povratno dovoljenje po obisku v starem kraju) itd." Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki je bil pripuščen v Združene države po 1. juliju 1928, da priloži prošnji za prvi ali drugi papir tudi svojo karto identitete. Na ta način se bo njegova prošnja prej resila.

Kako se lahko dobije duplikat kar te o identiteti?

Ako priseljenc po svoji pristnosti izgubi svojo karto o identiteti oziroma jo je uničil ali stregal, mora dobiti duplikat, tako predloži potrebne dokaze. Inozemec mora vložiti prošnjo skozi priseljeniškega zastopnika v okraju, kjer stanuje. Morata predložiti affidavit v dvopisu, ki naj vsebuje njegovo fotografijo, podatke o prihodu v Združene države in pojasilno, kako da je izgubil karto. Ako je karta le umazana ali strgana, treba jo poslati skupaj s protšnjom.

Ako dolični zastopnik smatra, da priseljenc zaslubi duplikat, poslaje prošnjo skupaj z dvema fotografijama prisilca v Washington. Za duplikat ni nujne pristojbine. Ako pa kasneje najde izvirno karto, jo mora poslati oblastim.

Kako se dobiva duplikat "prvega papirja" ali pa državljanškega papirja?

Začenši od 1. julija 1929 je sam Commissioner of Naturalization v Washington pooblaščen izdati duplike prvega in drugega državljanškega papirja, in ne — kakor je to preje bilo — središče, ki je izdal original. Povrh tega treba plačati za ta duplikat 10 dollarjev (in ne en, oziroma dva dollarja, kakor po prej).

Za duplikat treba poslati fotografijo, ki jo oblasti zbirajo in boljšega izpoznavanja med starejšo in mlajšo generacijo. Velikost fotografij mora biti dve inči in več za spomin.

TOMAŽ G. MASARYK

Dne 7. marca letos je obhajal osmedesetletnico svojega rojstva predsednik čehoslovaške republike Tomaž G. Masaryk. Kar je za Američane George Washington, to je za naše čehoslovaške brate Masaryk. Da ima čehoslovaška republika današnje mesece in da se splošno smatra za najtrdnejšo in najuglednejšo izmed držav, ki so nastale po svetovni vojni, je v veliki meri zasluga Masarykova.

Rodil se je Tomaž G. Masaryk 7. marca 1850 na nekem vlepovestvu na Moravskem, kjer je njegov oče služil kot kočijaž. Po dveh letih šolanja so ga starši poslali na Dumaj, kjer naj bi se izučil kovaške obrti. Vsled svoje ljubezni do knjig pa je kmalu pustil to obrt in se s posmočjo nekaterih prijateljev izšolal. postal je profesor, pa tužil kot tak ni imel rožnih poti, ker se je pri vsaki priliki potegoval za pravico in resnico in se boril proti krivici in hinjavščini. Vrstno je odločno zastopal koriste svojega in drugih slovenskih narodov kot poslanec v dunajskem parlamentu in je bil kot tak zelo zelo poznana osebnost.

Tekom svetovne vojne, namreč v decembetu 1914, je odšel v inozemstvo, kjer je kot izkušen diplomat neumorno delal za ustanovitev svobodne čehoslovaške države. Nikdar v moderni zgodovini ni se en sam mož dosegel toliko uspehov pri zakrnikanjih evropskih diplomatičnih.

Tudi Jugoslaven in posebno že Slovenci se imajo poleg Wilsona Tomaža Masaryka zahvaliti, da po razsulu Avstro-Ogerske niso bili še hujše pristriženi kot so. Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki se z njo lahko legitimira, ko zaprosi za prvi papir ali za permit (povratno dovoljenje po obisku v starem kraju) itd." Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki je bil pripuščen v Združene države po 1. juliju 1928, da priloži prošnji za prvi ali drugi papir tudi svojo karto identitete. Na ta način se bo njegova prošnja prej resila.

Izdanje te karte identitete ni predpisano od zakona, marveč le od vladne naredbe. Državski department je naznani, da so te karte izdane "v korist priseljencu, ki se z njo lahko legitimira, ko zaprosi za prvi papir ali za permit (povratno dovoljenje po obisku v starem kraju) itd." Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki je bil pripuščen v Združene države po 1. juliju 1928, da priloži prošnji za prvi ali drugi papir tudi svojo karto identitete. Na ta način se bo njegova prošnja prej resila.

Masaryk, ki stoji kot predsednik na čelu čehoslovaške odjeljnine rojstva do danes, spodbuja kot moža moštenjaka in odičnega državnika ves svet. Zbrati Čehoslovaki se veselijo osemdesetletnice tega odičnega čehoslovaškega državnika vsi pravili Slovani, posebno pa Slovenci, saj Čehi so bili Slovencem s svojimi simpatijami vedno najbližji in so jim s svojim močnim zastopanjem v dunajskem parlamentu pri vsaki priliki pomagali v boju proti germanizaciji. Kar nekdaj v habsburški monarhiji, imajo Slovenci in Jugoslaviani tudi danes v Čehoslovaki svoje najbolj iskrene in zanesljive prijatelje.

Kako se lahko dobije duplikat kar te o identiteti?

Ako priseljenc po svoji pristnosti izgubi svojo karto o identiteti oziroma jo je uničil ali stregal, mora dobiti duplikat, tako predloži potrebne dokaze. Inozemec mora vložiti prošnjo skozi priseljeniškega zastopnika v okraju, kjer stanuje. Morata predložiti affidavit v dvopisu, ki naj vsebuje njegovo fotografijo, podatke o prihodu v Združene države in pojasilno, kako da je izgubil karto. Ako je karta le umazana ali strgana, treba jo poslati skupaj s protšnjom.

Ako dolični zastopnik smatra, da priseljenc zaslubi duplikat, poslaje prošnjo skupaj z dvema fotografijama prisilca v Washington. Za duplikat ni nujne pristojbine. Ako pa kasneje najde izvirno karto, jo mora poslati oblastim.

Kako se dobiva duplikat "prvega papirja" ali pa državljanškega papirja?

Začenši od 1. julija 1929 je sam Commissioner of Naturalization v Washington pooblaščen izdati duplike prvega in drugega državljanškega papirja, in ne — kakor je to preje bilo — središče, ki je izdal original. Povrh tega treba plačati za ta duplikat 10 dollarjev (in ne en, oziroma dva dollarja, kakor po prej).

Za duplikat treba poslati fotografijo, ki jo oblasti zbirajo in boljšega izpoznavanja med starejšo in mlajšo generacijo. Velikost fotografij mora biti dve inči in več za spomin.

VEČINA LJUDI JE DOSTOJNA

Pod gornjim naslovom je nedavno prinesel clevelandski dnevnik "Press" uredniški članek, ki je tako zanimiv, da ga tu navajamo v prostem prevodu.

Neki bivši sodnik v Texasu je v pisanosti do smrti zabolel svojo stenografsko.

Umor in sledenje sodnika obravnavata sta bila deležna velike publicite.

Rodil se je Tomaž G. Masaryk 7. marca 1850 na nekem vlepovestvu na Moravskem, kjer je njegov oče služil kot kočijaž. Po dveh letih šolanja so ga starši poslali na Dumaj, kjer naj bi se izučil kovaške obrti. Vsled svoje ljubezni do knjig pa je kmalu pustil to obrt in se s posmočjo nekaterih prijateljev izšolal. postal je profesor, pa tužil kot tak ni imel rožnih poti, ker se je pri vsaki priliki potegoval za pravico in resnico in se boril proti krivici in hinjavščini. Vrstno je odločno zastopal koriste svojega in drugih slovenskih narodov kot poslanec v dunajskem parlamentu in je bil kot tak zelo poznana osebnost.

Tekom svetovne vojne, namreč v decembetu 1914, je odšel v inozemstvo, kjer je kot izkušen diplomat neumorno delal za ustanovitev svobodne čehoslovaške države. Nikdar v moderni zgodovini ni se en sam mož dosegel toliko uspehov pri zakrnikanjih evropskih diplomatičnih.

Tudi Jugoslaven in posebno že Slovenci se imajo poleg Wilsona Tomaža Masaryka zahvaliti, da po razsulu Avstro-Ogerske niso bili še hujše pristriženi kot so. Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki je bil pripuščen v Združene države po 1. juliju 1928, da priloži prošnji za prvi ali drugi papir tudi svojo karto identitete. Na ta način se bo njegova prošnja prej resila.

Izdanje te karte identitete ni predpisano od zakona, marveč le od vladne naredbe. Državski department je naznani, da so te karte izdane "v korist priseljencu, ki se z njo lahko legitimira, ko zaprosi za prvi papir ali za permit (povratno dovoljenje po obisku v starem kraju) itd." Radi tega naturalizacijski urad zahteva od vsakega priseljence, ki je bil pripuščen v Združene države po 1. juliju 1928, da priloži prošnji za prvi ali drugi papir tudi svojo karto identitete. Na ta način se bo njegova prošnja prej resila.

Masaryk, ki stoji kot predsednik na čelu čehoslovaške odjeljnine rojstva do danes, spodbuja kot moža moštenjaka in odičnega državnika ves svet. Zbrati Čehoslovaki se veselijo osemdesetletnice tega odičnega čehoslovaškega državnika vsi pravili Slovani, posebno pa Slovenci, saj Čehi so bili Slovencem s svojimi simpatijami vedno najbližji in so jim s svojim močnim zastopanjem v dunajskem parlamentu pri vsaki priliki pomagali v boju proti germanizaciji. Kar nekdaj v habsburški monarhiji, imajo Slovenci in Jugoslaviani tudi danes v Čehoslovaki svoje najbolj iskrene in zanesljive prijatelje.

Kako se lahko dobije duplikat kar te o identiteti?

Ako priseljenc po svoji pristnosti izgubi svojo karto o identiteti oziroma jo je uničil ali stregal, mora dobiti duplikat, tako predloži potrebne dokaze. Inozemec mora vložiti prošnjo skozi priseljeniškega zastopnika v okraju, kjer stanuje. Morata predložiti affidavit v dvopisu, ki naj vsebuje njegovo fotografijo, podatke o prihodu v Združene države in pojasilno, kako da je izgubil karto. Ako je karta le umazana ali strgana, treba jo poslati skupaj s protšnjom.

Ako dolični zastopnik smatra, da priseljenc zaslubi duplikat, poslaje prošnjo skupaj z dvema fotografijama prisilca v Washington. Za duplikat ni nujne pristojbine. Ako pa kasneje najde izvirno karto, jo mora poslati oblastim.

Kako se dobiva duplikat "prvega papirja" ali pa državljanškega papirja?

Začenši od 1. julija 1929 je sam Commissioner of Naturalization v Washington pooblaščen izdati duplike prvega in drugega državljanškega papirja, in ne — kakor je to preje bilo — središče, ki je izdal original. Povrh tega treba plačati za ta duplikat 10 dollarjev (in ne en, oziroma dva dollarja, kakor po prej).

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

HROŠČEK PRIPOVE DUJE

Nedavno tega se je vrnil hrošček ves upahan domov. Njegov dom je zvit, suh hrastov list, ki je odpadel lansko jesen. In hrošček hiti pripovedovati svoji materi:

"Nikar ne budi huda, mati, da sem se zakasnili. Niti ne slutiš, kaj vse sem doživel. Po misli, ujela me je deklica, prava človeška deklica. Bila je ogromna, kakor gora in njeni prsti so bili bolj debeli kakor praprotne deblo. S takima dve ma hladoma me je zagrabilo in vrgla v predpasnik. Tam notrije bil cel gozd dreves in grmovja, vmes pa so kobacali hrošči, znanci in popolnoma tuji. In nihče ni vedel poti, da bi ušel iz zagata. Kakor neumni so hiteli sem in tja, da bi našli izhod. Velik, neroden hrošč mi je stopil kar na glavo, da sem ga moral opozoriti:

"Oprostite, gospod, a če potrebujete živo pručko, stopite svoji botri na glavo, ne meni'."

"Nad našo goščo je bila velika, temna streha, ki se je nedajoma razmaknila. Nad sabo smo zagledali strmo, zasneženo goro. Lezemo navzgor, a to ni gora, to je le človek, deklica, ki nas je bila ujela. In kar se je belilo, ni sneg, ampak deklica obleka. Prijetnejce in toploje je bilo plezati po njej kakor po pravem snegu. Stečem po strmem polju navzgor in pridem do velike zlate krogle, mnogo vecje od mene. In solnce se lesketa v njej, da me kar slepi. To je bila zaponka, ki jo je imela deklica ob vratu. Nato pridem na svetel baršun, topel in mehak in jaz naravnost čezenj, dokler ne stojim pred rožnatno votlinjo, tako veliko, da bi lahko cela vojska hroščev imela v njej prostora. In notri stope bele skale; v ravni vrsti od spodaj navzgor in od zgornj navzdol. Rad bi bil šel malo stikati po jami, pa si nisem upal. Kajti rožnata jama so bila dekličina usta z zobmi.

"Hitim naprej, pa pridem do grička, ki se strmo dviguje pred meno in ima dvoje jam. To je bil dekličin nos. Malo sem jo požačkal s tipalkami, tedaj je pribesnel iz jam šumec hudournik—skoro bi me bil zanesel v prepad.

"Nato sem prispeval v tiste kraje, kjer leži dvoje sinjih jezer, sinjih kakor samo nebo. Ob jezerih raste temno grmovje in ko skozenj pokukam, vidim samega sebe v zrcalu. Teda pa—pomisli mati—ko hitim naprej po baršunastem polju, vidim nad seboj v zraku ogromno roko, ki se hoče povezati nadme. Überem jo naravnost proti zlatemu gozdu nadseboj, a roka se bliža in bliža, zmačala me bo. Na levo in desno so večji hrošči, razprostro krila in odlete. Meni pa so peruti otrple od strahu. 'Po meni,' si mislim. V tem grozjem trenutku zagledam tik sebe hrošča, ki mi je prej stopal po glavi. In ko razprostre krila, mu skočim na hrbot, tesno se ga oprinem, on zleti in sedaj sem srečno tu in sem ušel ogromni, strašni roki."

"Saj ti ne bi bila ničesar storila," tolazi mati svojega hroščka. "Poznam deklico. Sicer je ogromno človeško strašilo, a ima dobro srce. Ne bi umorila ali mučila uboge živalce, in kadar stopa s svojimi velikanskimi nogami po gozdni stezi, vselej pazi, da ne pojadi hrošča, mrvlje ali gozdnega pajka. Ce se včasi z namal poigra, kakor se je danes s teboj in tvojimi tovariši, vendar pazi, da ne storii nikomur zlega. In če ji včasi ponagajate, jo požačkate s tipalkami

WEENTY TURNS DOCTOR

WEENTY was fast asleep in her little crib and dreaming, no doubt, about a lot of interesting things! That is, I suppose it was just a dream hat that came sailing into the window and landed "cllop" right on Weenty's little pink nose!

"Oh!" cried Weenty, sitting up and looking at the little hat. It was a tall, shiny hat with a curly brim and neatly tied band.

"Oh!" cried Weenty again. "It's Mr. Rabbit's hat. I wonder where Mr. Rabbit is himself."

"Here I am," answered a very flurried voice and in blew Mr. Rabbit after his tall, shiny hat. "Such a wind!" he explained, catching hold of Weenty's crib as he passed. "I declare I've been blowing around like a kite in this awful gale!"

"Dear me," Weenty sym-

medicine. But what else can I do. The poor Lion is simply frantic."

Weenty sat thinking a bit. It all sounded sensible enough, but was it? She sat and thought and thought until she had a bright idea.

"Let's give the Lion the medicine so you won't have to take it!" she cried.

"Goody!" Mr. Rabbit approved, jumping up and capering about. "Then I won't have the miserable sniffy sneezies and I won't have to take the horrid, horrid medicine. Goody, goody!" And he threw his hat up in the air with glee.

"Wheew—" came the wind with a roar and a whistle and out the window went Mr. Rabbit's hat.

"Whoo-ooo—" went the wind again. Mr. Rabbit grabbed at Weenty and the little girl held

"Yes, I've heard about your cold," Weenty answered, "and Mr. Rabbit wanted to cure you. That is why we were chasing you."

"Cure my cold?" the Lion asked. "Now that is certainly kind of you. I wish you could. Here, let me help you out of that snow drift."

Weenty took the Lion's great paw and he pulled her out.

Mr. Rabbit came along by this time and he was pleased to see Weenty and the Lion on such pleasant terms. Mr. Rabbit had stopped to chase his hat before he began his chase of the Lion, he explained, and that is why he was at bit slow in getting around the house.

"You'd better come into the house," Weenty advised. "I can get my cold medicine and put you to bed, you know."

"Very well," the Lion agreed, "anything to get rid of these miserable sniffy sneezies!"

It was quite a job getting the Lion into Weenty's little crib, but the Lion said he was very cozy when Weenty tucked up her quilt around his chin. He loved to have the little girl pat his nose and smooth out his tangly fuzzy mane.

When he was quite warm and comfortable Weenty got him her cold medicine.

"It's not awfully nice," she said doubtfully, "but you'll be a brave, good Lion, won't you?"

The Lion looked very sad.

"I don't like medicine," he pouted; "can't you give me something nice instead?"

"But something nice won't cure you and this medicine will, you know. You don't want to keep on with the miserable sniffy sneezie cold, now do you, dear?"

"N-no," the Lion whimpered. "But I hate medicine."

"What about a nice piece of candy after you take the medicine?" Weenty coaxed. "I'll get it out now and the minute the medicine's gone I'll give you the candy."

"Very well," the Lion agreed. "I'll keep my eyes shut and you give me my medicine and then don't forget the candy."

Mr. Rabbit poured a generous lot of medicine into a spoon for little Weenty to give the Lion.

A little snickering sound at the window made all three turn around and there was the March Lamb looking in.

"So you've gone to bed, have you, old fellow?" the March Lamb asked. "I've always said that running around with only a muffler under your chin and a bit of fluff on your tail would give you a chill. Why don't you grow a nice warm woolly coat like mine?"

"I'll go back to Africa where I came from first," growled the Lion. "This is no kind of a climate for Lions."

"Oh, don't do that," Weenty begged. "Just be careful and don't get your feet wet or play out in the wind when you are cold. You'll not catch cold, then. That's the way I—ah—ah—ah—ker-choo-oo," Weenty finished.

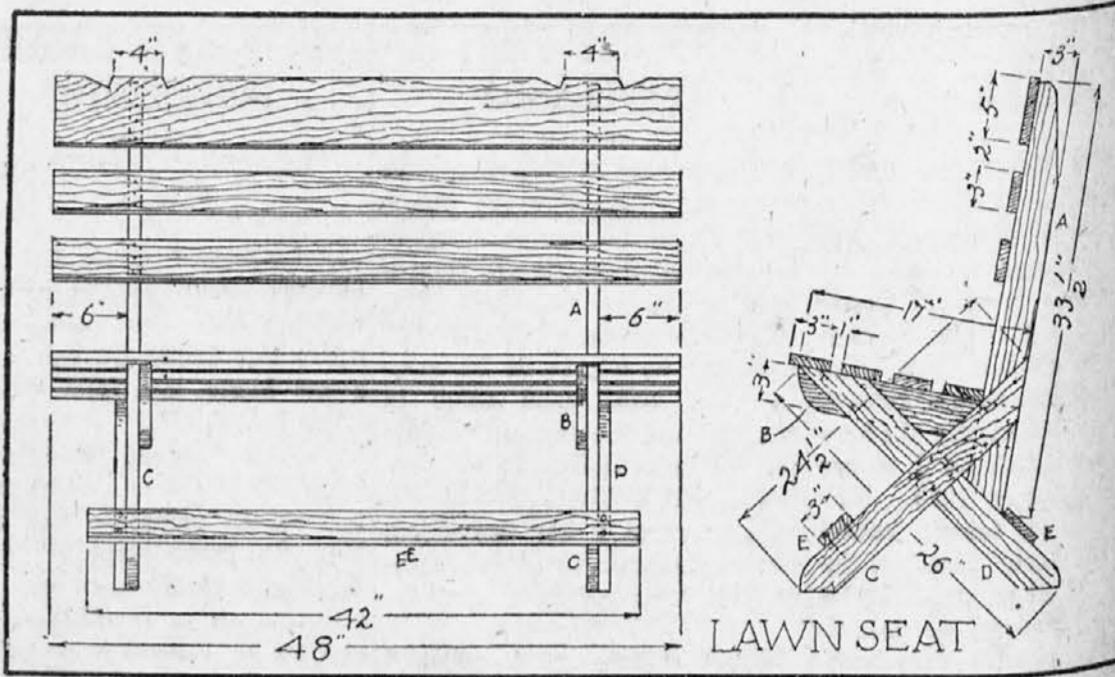
"Ker-choo, ker-choo, ker-choo-oo!" sneezed Weenty. "Ker-choo, dear me, I've gone and caught the Lion's cold anyway." She was sitting up in her little crib and mother's anxious face looked in at the door.

"I guess I'll have to take that old medicine myself," the little girl remarked.

"If you wish to climb to the top of the ladder of success, don't stop until you reach the top rung."

THE HANDY BOY AT HOME

By Charles A. King,
State Normal School, Plymouth, N. H.

pathized, "what have you been trying to do? Come, wrap yourself up in my comfort and get warm."

Mr. Rabbit wrapped himself up, and after wiping his hat carefully on his sleeve, he thanked Weenty kindly.

"This is more comfortable," Mr. Rabbit remarked, tucking his feet cozily under the edge of the blanket. "I'll tell you what I've been trying to do, Weenty," he went on. "I've been trying to catch the March Lion."

"Dear me, what a very dangerous thing to do!" Weenty exclaimed.

"Dangerous! My word! It's simply dreadful how dangerous it is!" Mr. Rabbit replied. "The March Lion has a miserable sniffy sneezie cold and he's just frantic."

"Poor fellow," Weenty said, "and why do you want to catch him?"

"To catch his cold," Mr. Rabbit explained. "You've heard of catching colds, haven't you, Weenty?"

"Yes, indeed," replied Weenty a bit puzzled, "but if you catch the Lion's cold you'll be miserable yourself, you know, and I don't see how it will get the Lion well anyway."

"If I have his cold, how can he have it any more?" Mr. Rabbit asked, impatiently. "And I have a scheme for getting rid of it, too," he went on. "I'll take some of your cold medicine. I hate to get the miserable sniffy sneezies and I hate to take that horrid, horrid

in nožicami, se ji še dobro zdi in se smeje."

Tako je povedala mati in da, la svojemu hroščku večerjo. (Mlado Jutro).

Mr. Rabbit's paw tightly. "Wheew—whoo-ooo—" went the wind and out the window flew Weenty and Mr. Rabbit just in time to see a great bushy looking tail disappear behind the corner of the house.

"There he is!" cried Mr. Rabbit. "You go around the house after him and I'll go around the other way to head him off and we'll catch him. Be sure to catch him and not his cold," Mr. Rabbit warned as he scurried away.

Weenty set off at a great pace after the tail. As she turned the corner she just saw the tail disappearing again around the next corner. But when she got up to the next corner, she met the Lion face to face.

"Dear me! He was so big and fuzzy and he was so fierce and growly! Poor Weenty felt more like running away than trying to catch him!

"What do you want?" asked the Lion fiercely, lashing his great tail and showing his big white teeth.

"Why I—er—er—oh—" Little Weenty could scarcely collect her wits and I don't believe even you could if a great big Lion suddenly asked you such a question.

"What do—" began the Lion again more fiercely than ever, "what do—ah—ah—ah—ker-choo-oo!" He ended in a great sneeze that it blew little Weenty right off her feet and into a snow drift.

"Oh!" said the little girl, ready to cry.

"I'm sorry," the Lion said. "I really didn't mean to do that." He was not such a fierce Lion, Weenty thought. "It's this miserable sniffy sneezie cold, you know."

able. All pieces are $\frac{7}{8}$ " thick and 3" wide, excepting the top rail of the back, which is 5" wide.

Make the ends or legs first; extreme lengths are given on the sketch, also the angles which should be cut carefully, may be taken by using a bevel. Get out two backs A $3\frac{1}{2}$ ", two seats B 17", two legs C 24 $\frac{1}{2}$ ", and two legs D 26" long. Remove all corners with a plane to avoid splinters and assemble with wire nails, though the back rail and the foot rails may be fastened with screws if greater strength is desired.

Paint with one coat of white lead and oil, two will be better, working it well into all joints, and finish with bright colored outside paints.

POGOVOR CVETJA

Nad golo livado so zaplesali topli predpoladni žarki, poslanci zlatega solnca.

Zaspančki, vstanite, čas je že, so klicali speče kali.

Trobentica se je uren odzvala vabljenemu klicu in pogledala na zemljo.

Mična, vse zlata kakor solnice samo, je napela mlada liceca in zapiskala v trobentico: "Trara-triri, sram ga bo-di, kdo še spi!"

Zvonček je zazibal belo glavo: "Cingele-bingele, k da jsem že tu!"

Na vrbi so se oglasile užaljene mačice: "Mijav, mijav, ej ni prav, če je etvek domišljav. Me smo počenile že zdavnaj tih in mirne na vrbico in si grejemo v solncu grbico!"

Teloh se je široko razkoracil, jezno naježil rumene prašnike in dejal: "Zlato srajčico imam in kaj rada se baša. Pomladanski zafran in jaz sva te prehitela. Vijolični in beli naši cvetovi so krasili livado, ko Še naše baščice ni bilo."

Na vrbi so se oglasile užaljene mačice: "Mijav, mijav, ej ni prav, če je etvek domišljav. Me smo počenile že zdavnaj tih in mirne na vrbico in si grejemo v solncu grbico!"

Bake fifty minutes.

Serve hot with a spoonful of whipped cream on the top of each apple.

These baked apples, which because of the nuts are more than usually nourishing are fine to serve with Eggless Bran Muffins for luncheon or tea.

A left-over apple can be wrapped in oiled paper and put in a school lunch.

KOLJA: STRIČEK PULI ZOB

Striček malí Verici prvi zobek puli Vera misli: to boli, pa naprej že tuli.

Da poguma bi viči, stric darove zbirka, naj veliko, malo bo, nic on ne prezira.

Prva da ji mamica jabolko rdeče, teta pa se prismehla z jagodo dlešco.

Ely, Minn.

Albert Lobe, dr. št. 1,

Ely, Minn.

Mary G. Chanko, dr. št. 66,

Joliet, Ill.

Rudolph Sipancic, dr. št. 57, Export, Pa.

Vsak poeno I. Zormanova go "Slovene (Jugoslav) po prejeli: Stanley Pirt, Ill., Catherine C. L. Chisholm, Minn. — Častno priznanje: Hanna J. Kumše, dr. št. 200, Francka Korent, dr. št. 200.

NAŠA MILENA

Naša Milena je pridno dekletice in tudi moliti že zna, samo "Oče naš" se ji ni zdel bogzna kako popoln, zato je nekega jutra jela moliti: Daj nam danes naš vsakdanji kruh in nekaj mesa za prigrizek..

"Zakaj pa tako molis, Milena?" jo vpraša mamica.

"Oh, mamica, kdo se ne bi naveličal samega kruha?" je pojasnila Milena.

UGANKA

Zežerna ladja, ognjena peč,

po suhem morju valove gladi.

</

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

Joliet, Ill. | cause she had no one to love her but her little black and white kitten.

She was left alone. Her mother and father went to Europe when she was small, and it is believed that the boat sank and no one was saved. Since then she lived with her grandmother in the mansion house upon the hill. Now her grandmother died. What was she to do?

She sat on a chair by the window with her little cat purring on her lap. At 10:50 a. m. the mailman came. And to Betty Jane's surprise it was a letter from Aunt Nancy. She never wrote to Betty Jane before. She quickly opened the letter. Here is the contents:

New York, N. Y.

Betty Jane:
I am writing to tell you that I am to be your guardian from now on. For I know you have no one else; I will take care of you. I will reach Burdenville at 5 o'clock Tuesday evening.

Your aunt,

Nancy.

As she read the letter she began to cry. "Oh! what will I do," she cried, "now that Aunt Nancy will be here, she will never let me go anywhere or let anyone come here." Boo! Hoo!

It was raining that afternoon; the will was to be read that afternoon. Betty Jane thought she had better stay at home. At about 3:10 in the afternoon a young fellow delivered a telegram to her. Here is what it said: "The chest in the attic is full of jewels that all belong to you, Betty Jane." This made her feel happy, for she had longed to go to the attic to see what was up there. So the next day she went to the attic to get her jewels.

Chapter 2—"The Attic Scare"

She climbed the second flight of stairs and then into the attic. It was dusty, with spider webs all over. It was spooky, but she made herself brave and went to the room where her grandmother's treasure was stored. She opened the dusty door, and noticed the chest. She quickly opened it and in one corner saw the jewels that belonged to her grandmother, but now they belonged to her.

And they really were pretty jewels; there were necklaces, pins, brooches, rings and a locket with her mother's and father's picture in it. She tried all these on; even her grandmother's wedding dress. And when she was all dressed in the clothes and jewelry she made tracks for the bedroom to see how she looked in her new outfit.

As she reached to open the door she heard a soft tap, tap, tap; someone was coming up the stairs. Who could it be? It wasn't the servant, because she was down in the kitchen; nor was it her aunt Nancy, because she was coming Tuesday, and it was only Monday. But still a tap, tap, tap came up the stairs.

It might be a burglar, she thought. If it was, he would take all the jewels. So she quickly took them all off and made herself brave. She went to the room where she heard the noise to see who it was. There was a lot of paper scattered around in there. What was the noise?

Chapter 3—"The Arrival of Aunt Nancy"

She wondered what could have made that noise. Soon she heard a soft "purr, purr-rr," and out from behind a box jumped her kitten. She picked it up and said, "You dear little kitten, how you scared me!" She went downstairs and didn't go to the attic anymore that day.

At 4 o'clock that afternoon she got ready to go to the station. She did not care to go, particularly. Soon afterward she arrived at the station with a taxi. Betty waited and soon she noticed an old lady dressed in black with skirts to her ankles. An old round top hat, a feather sticking up, adorned her head. She really looked a sight. Betty had never seen her aunt nor did she believe this was her. But she walked up to her and asked her if she was Miss Nancy White. "I am," the lady answered sharply.

"Well, I am your niece, Betty June White."

They walked to the end of the station, where the taxis waited. They did not talk much on the way home. But when they reached the house, Aunt Nancy exclaimed, "My, what a wonderful house! I didn't think you could take care of it alone, so I thought I would come to live with you."

Betty did not care much for her aunt. "Such short skirts," the aunt said. "As long as you live with me you will not wear them that short," her aunt continued. The very next day she was going to lengthen Betty's skirts. Such a woman!

Chapter 4—"The Party"

The next day Betty went back to the attic to put away her jewels that she disarranged the day before. In the morning Betty received a letter inviting her to attend Bob Wilson's birthday party. She quickly ran to show it to her aunt.

"I'm sorry to say, but I don't think you can go," said Aunt Nancy. "But why?" asked Betty. "Because you have no dress for the party," said her aunt.

The next morning was Saturday. Betty was helping with the housework when she heard a knock. She knew who the tall slender man was and she quickly opened the door.

"Are you going to the party Monday night, Betty?" he asked.

It was Mr. Wilson. "I am sorry, but I do not think I can go. Aunt Nancy said that I have no dress for the party," answered Betty.

"Tell your aunt that I would like to see her, please," he said. Betty ran to get her aunt Nancy. As Mr. Wilson saw Betty's aunt he approached the door and said: "How do you do, Miss White. Your niece tells me that she hasn't a dress to wear at the party."

Finally Mr. Wilson pleaded with Aunt Nancy to get Betty a dress and let her come to the party. So by next Monday when she was all ready to go to the party she really looked beautiful.

Oh! she forgot her key, which she always carried on a ribbon. The key was for the chest. Her aunt followed Betty in a tree. Johnny explained what had happened and ended by saying: "He (meaning the dog), couldn't get me because I'm too smart for him."

All this time Johnny thought it was a bear. You can guess what happened to Johnny when his parents got him home.

Johnny promised never to go alone into the forest.

about the time my mother was working. One day she went to a field with the geese and ducks. It was a valley. A great big flood came along. When my mother saw the flood she ran out of the valley. She was about 20 feet away from the flood. My mother left the geese and ducks in the valley and ran away before the flood reached her.

The geese and ducks were never found again. My mother was on the other side of the flood. She sat down and began to cry. And after the flood was over the neighboring women came and got her. The people were very glad that my mother was not lost in the flood. The women did not care for the loss of the geese and ducks as long as they knew that my mother was safe.

Anna M. Kashurba,
No. 138, S. S. C. U.
Export, Pa.

JOHNNY'S EXPERIENCE

A feeling had seized little Johnny Brown to go out and set snares for rabbits instead of going to school. This desire became so great that he went into a store without his parent's knowledge and bought some snare wire. This he made into snares. He then went into the forest to hunt for rabbit trails.

Now as Johnny couldn't tell rabbit trails from frog trails he set most of his snares on dog trails. Johnny had only one snare left and as he wanted to set one of his trails a little farther off he followed an old dog trail and was soon deep in the woods. He then took his snare out and while setting the wire he noticed something black come toward him. He thought it was a bear so he climbed a tree and made himself as comfortable as possible.

In the meantime the folks at home were very much concerned with Johnny's absence from school and home. His mother was crying and his father was worried because they thought he was lost in the forest.

A hunting party was soon organized to go and look for Johnny. They soon found him in a tree. Johnny explained what had happened and ended by saying: "He (meaning the dog), couldn't get me because I'm too smart for him."

All this time Johnny thought it was a bear. You can guess what happened to Johnny when his parents got him home. Johnny promised never to go alone into the forest.

Evelyn Pluth,
No. 1, S. S. C. U., Ely, Minn.

ELY, MINN.

Ely is called the Arrowhead County. It is in the center of 10,000 lakes. It is very beautiful here. We have a nice forest where can be found many different kind of animals such as bears, deer, wolves, moose and many smaller animals. In the lakes and rivers are all sorts of fishes, both large and small. In the winter when fishing season is open, we have a great deal of fun, but now fishing closed until May 15. I can hardly wait for it.

In the summer we have lots of fun. We go down our camp and go boat-riding. Sometimes we have picnics and take pictures. Many tourists come here during the summer, they fish and take boat rides. They enjoy it here very much.

We are going to have a new City Hall that will cost, I think, about \$50,000. They also started to make a park last year, and will continue to work on it this summer.

We have no radio station here, so our high school orchestra, which really is called the Senior Orchestra, went to Duluth on the 16th of February. We had lots of fun there, especially while riding on the school bus.

gnarling of teeth as the wolves became bolder.

We broadcasted through the Duluth and Superior radio station. We left Ely at 9 a. m. and came home 12 p. m. in the evening. Henry Korent, No. 200, S. S. C. U., Ely, Minn.

SKATING

Snow was falling everywhere but I had just received a new pair of skates. So I wanted to try them for the first time. When I had my skates on my ankles wobbled here and there. The skates did not obey me on the ice. I tried skating, but I fell down more than anything else, and every time I tried taking a stroke, my ankles would touch the ice.

Some girls and boys were playing crack the whip. I asked them if I could join in the game. They said I could if I was a good skater and would have to go to the end of the line. I told them I would.

The bigger ones did the cracking of the whip. I was skating along the ice when I saw a small girl in my pathway. In order to prevent bumping into her I let my hand go from my friends and went skating along the ice swiftly when all of a sudden, thump! I fell.

I saw stars here and there. Somehow I sprained my wrist. Everyone crowded around me. I acted as if nothing had happened and took my skates off. Thus tired, worried, and hurt I ended my first experience as a skater. Alice Merhar, No. 2, S. S. C. U., Ely, Minn.

POEMS THAT LIVE

May! queen of blossoms,
and fulfilling flowers,
With what pretty music
Shall we charm the hours?
Wilt thou have pipe and reed,
Blown in the open mead?
Or to the lute give heed,
In the green bowers?

Thou hast no need of us,
Or pipe or wire;
Thou hast the golden bee,
Ripened with fire;
And many thousands more
Songsters, that thee adore,
Filling earth's grassy floor,
With new desire.

Thou hast thy mighty herds,
Tame and free livers;
Doubt not, Thy music too
In the deep rivers;
And the whole plumy flight
Warbling the day and night—
Up at the gates of light,
See, the lark quivers.

Agnes Jancar,
No. 1 S. S. C. U., Ely, Minn.

MY MISTAKE

One summer afternoon my mother called me in the midst of our playing and said she would like to have me go to the grocery store to get six small cans of milk. Upon arriving at the store, I told the clerk that I wanted six cans of small milk instead of saying six small cans of milk. As soon as I uttered this, everybody in the store burst into spasms of laughter which made me feel very cheap.

Anna Peshel,
No. 120, S. S. C. U., Ely, Minn.

THE RED DRESS

"Oh, mumsy, you promised me a dress today, "Why, aren't you going to buy it?"

"Gee, Amelia," I forgot it but you will get it tomorrow," answered mother.

I went to bed that night very disappointed. After a few stifled sobs I found myself in a strange land. An old woman with an egg basket came toward me. Her eyes matched with her red dress and her nose matched with her pointed shoes. The dress attracted my attention because I always had wanted a red dress.

Her skinny long finger sent a shiver through my body, but when she grabbed me I fell in a deep swoon. When I awoke I noticed a beautiful red dress on the bed post. The dress appeared ugly because of my dream of the woman. Mother came up surprised to find the dress torn to shreds. After she heard of my dream she forgave me and promised me a pretty blue dress.

Amelia Peterrel,
Ely, Minn.

LEADER

It was a cold windy day in Northern Minnesota, a few miles from the Canadian border. The ground was covered with snow and tall pines and spruces swayed with the wind. Down the sled trail came a dog team. The driver was Sergeant Jack Nevers of the Border Patrol. He was just returning to headquarters 25 miles away with his prisoner, a noted rum-runner.

Suddenly in the distance came the lonely howl of a wolf. After going a few miles, Jack met the wolf, most likely a leader of a pack. Jack pulled out his revolver, Bang! and the great king of the forest fell. There was then a snarl and

DOPISI

Cleveland, O.

Dobil sem glasilo JSKJ dne 13. februarja t. l. in tudi zapisnik glavne seje JSKJ. Najprej sem pogledal, koliko je naša Jednota napredovala v letu 1929. Kar se tiče finance, je lep napredek, glede članstva bi bilo pa lahko bolje. Drugo, kar me je tudi zanimalo, je bilo pi-

smo Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, katero smo poslali na letno sejo glavnih odbornikov JSKJ. Odgovora nismo dobili in sploh pismo ni prišlo v poštev.

Fairy Mercury wears a dress of silvery white. A great many people call her Quicksilver because she looks so much like silver and moves about so quickly.

She lives in the queerest kind of house. There is only a glass ball about as large as a bean seed, for the basement, and a slender glass tube above it for the second and third floors.

This odd little house is fastened to a frame, and is hung either outside or inside. The people living in the house, seem to be very fond of Fairy Mercury, anyway they come and look at it everyday.

Fairy Mercury is like a worm. She could stretch herself until she reached way up the glass tube, or she could shorten her body until her head was not far from the little ball.

Jaz se s tem ne strinjam, ker je glavni odbor kršil pravila člen 34, točka 4. Ta točka dolga:

"Prispevki v bolniški in poškodninski sklad se lahko zvijo ali znižajo, kadar nanesejo potrebe in izdatki podpor. Brez vsakega glasovanja sme glavni urad razpisati izredne asesmente v bolniški in odškodninski sklad, ako ni v tem skladu toliko rezerve, kot znesi enomeščeni asesment tega sklada.

Vsak razred bolniške podpore mora držati svoj rekord, koliko so člani vplačali in koliko podpore so prejeli. V slučaju, da je potrebno razpisati izredni asesment v bolniški in odškodninski sklad, se mora obveziti tiste člane, kateri se nahajajo v razredu, v katerem je primanjkljaj. To pomeni, da mora vsak razred sam vzdrževati podpore."

Tu je moral endolarski sklad vzdrževati oba sklada, kakor je meni znano, skoraj eno leto. Če bi bil še v endolarskem skladu nastal primanjkljaj, ki je moral vzdrževati oba sklada, bi se bila pa še v endolarski sklad razpisala naklada, kakor se je, ko je tridolarski sklad propadel. Tukrat se je tudi iz endolarskega sklada jemalo, in smo morali dvakrat plačati po 50 centov v letu 1928 člani, ki smo bili zavarovani v endolarskem skladu. Priporočal bi, da se kaj takega več ne prijeti in da glavni odbor vpošteva pravila. Če mora vsak član pravila vpoštevati, jih mora tudi glavni odbor. Joseph Rudolf, član dr. Janeza Krstnika, št. 37, JSKJ.

Cleveland, O.

POZIV—Tem potom pozivljam vse člane in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, da se GOTOVO UDEŽIJO prihodnje seje, ki se bo vršila 16. marca v navadnih prostorih. Na tej seji se bo glasovalo glede INICIATIVNE-

(Dalje na 6. strani)

of the barn. To our surprise the pail of water spilled on us when we opened the door. Profiting by experience, we decided never to sleep in a barn again.

Joe Mertel,
No. 1, S. S. C. U.
Ely, Minn.

POPRAVEK

Članici mladinskega oddelka, katerima sta bili nakazani nadgradi po doljarju v januarju, nista bili pravilno označeni glede društva. Mary Rozman spada k društvu št. 1, Mary Dragosh pa k društvu št. 2. Pomotoma je bilo označeno, da spadata k društvu št. 114.

MISSING JEWELS

Chapter 1—"The Will"

Hoo! Hoo! was heard green mansion house with many shutters. The sobbing of a girl of about the same age as I was very pretty. She was crying because she had no one to love her but her little black and white kitten.

Aunt Nancy

She wondered what could have made that noise. Soon she heard a soft "purr, purr-rr," and out from behind a box jumped her kitten. She picked it up and said, "You dear little kitten, how you scared me!" She went downstairs and didn't go to the attic anymore that day.

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VI. NO. 11

83

Živimo v sedajnosti.

Vsi se zavedamo ali bi se vsaj morali zavedati, da živimo v sedanosti, pa kljub temu tako radi vlačimo v naše vsakdanje življenje sivo preteklost in daljnjo bodočnost. Prav je sicer, da si napravimo gotove načrte za dogledno bodočnost in si po istih usmerimo naše delo. To je potrebljeno z ozirom na našo preskrbo v starosti in za vzgojo mladih, dokler je odvisna od naše pomoči. Probleme, ki pridejo za tem, bodo nedvomno znale bodoče generacije boljše rešiti, kot bi jih znali mi, če bi to sploh bilo mogoče.

Preteklost je za nami, preteklost je mrtva, ni je več. Preteklost ima za nas le toliko pomena, kolikor se zamoremo od nje naučiti za potrebe sedanosti.

Za sedanost in bodočnost največ storijo tisti, ki torej najbolj izrazito žive v sedanosti. To velja za posameznike, za večje ali manjše organizacije in za cele narode.

Amerika je tipična dežela sedanosti, in je zanimivo čitati, kaj ima z ozirom na to povedati znameniti francoski pisatelj Paul Morand.

V svoji najnovejši knjigi povdinja, da Američani ne morejo dosti pridobiti z obiskom Pariza in sploh Evrope. Lepo, uglaseno obnašanje, umetniške galerije, pariške obleke in dobre igre lahko vidijo v New Yorku in drugih velikih ameriških mestih; istotako ne manjka dobrh vin in ljubljene strategije. Govorj se mnogo o evropskih mojstrih, toda večina istih je v Ameriki. Kljub preprostosti je Amerika razvila svoj tip kulture, ki ni samo napravila velikega vtišna na ostali svet, ampak na katero more biti dežela upravičeno ponosa. Ljudstvu Amerike ni treba hodi v druge dežele gledati umetnin in monumentov. Ameriška prosperiteta je poleg bogastva producirala še kaj drugega. Priznati je sicer treba, da je v Ameriki marsikaj navidezne, zaradi puščicite, toda kljub temu je tudi dosti dobrodelnosti in resničnih središč znanosti in izobrazbe, glede katerih je ne presegla in najbrž ne dosega nobena druga dežela na svetu. In končno pravi francoski pisatelj, da Evropa živi do gotove meje na svoji preteklosti, medtem ko živi Amerika v sedanosti.

Iz gori navedenih izčrpkov je razvidno, da so končno tudi gotove avtoritete v inozemstvu pričele prihajati do prečiščanja, da je Amerika v pravem, ker se ne naslanja na stare slavo in tradicije, ampak živi v sedanosti.

Dobro je, da si tudi kot člani J. S. K. Jednote poklicemo v spomin, da zamoremo največ koristiti samim sebi, naši organizaciji in splošnosti, če živimo v sedanosti, če po najboljši možnosti vpoštujemo sedanje razmere in prilike. Nekaj tistega, kar je bilo dobro pred dvemi ali tremi desetletji, je dobro še danes, toda ne vse. Prav je, da iz preteklosti obdržimo tisto, kar odgovarja današnjim razmeram, toda nesmiselno bi bilo, če bi se trdovratno držali vsega starega. Novi časi prinašajo nove razmere in nove zahteve. Skušajmo te nove razmere razumeti in se jim prilagoditi.

Med zahteve novega časa spada posebno ustanavljanje mladinskih, angleško poslužilnih društev in vpisovanje naše mladine v mladinski oddelek J. S. K. Jednote. Bratje in sestre, vpoštujte to pri vsaki drušveni seji in sploh vselej, kadar mislite na korist in napredok J. S. K. Jednote!

ČITAJTE TA OGLAS

Jugoslovanska Kat. Jednota išče organizatorje, mnogo organizatorjev!

Društva J. S. K. Jednote se zamorejo ustanavljati v Zedinjenih državah, Kanadi in Mehiki.

Organizatorji naj se javijo na glavni urad iz vseh slovenskih naselbin, kjer še ni društva J. S. K. Jednote ali kjer so pogoj za ustanovitev nadaljnih slovensko ali angleško poslužilnih društev.

Nihče ne more delati zaston, zato plača J. S. K. Jednote organizatorju \$25.00 za vsako novoustanovljeno društvo.

Za vsakega novopriderobljenega člana plača J. S. K. Jednote še po en dolar posebne nagrade.

Za vsa podrobna navodila naj pišejo prospektivni organizatorji na glavnega tajnika J. S. K. Jednote, to je na naslov:

JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s prve strani)

tisti, ki gre v past ali na limanico, je vedno moški — nikdar ženska!

Mi Clevelandčani se včasi radno ponorčujemo iz chikaške policije, ki je skoro brez moti napram tamkajšnjim banditom. Ampak, če hočemo biti pošteni, moramo priznati, da naša policija tudi ni stoprocentna. Pred par dnevi se je trojica banditov pripeljala v ukradenem policijskem avtomobilu pred restavracijo v sredini Cleveland, tam goste oropalna in se nato v istem avtomobilu odpeljala. In naši dični policaji so imeli desti dela, da so našli svoj lastni avtomobil, seveda brez banditov.

Patron suhačev bi bil lahko turški sultan Murad IV., ki je dal pomoriti stotisoč drugače pravovernih moslemínov, ker so pili vino, ki je bilo prepovedano. Morda bi bilo padlo še nekaj stotisoč vinopicev pod krovim turškim mečem, da ni ta odlični suhač umrl star 29 let— vsled pjanosti!

V državi Colorado je neka verska sekta, katere duhoven po-roči ženitve željan parček samo z eno besedo. Ženinu in nevesti enostavno reče: "poročena!" pa sta v ojnicih. Kadar bodo še tamkajšnja sodišča delila razpoložke z edino besedo "razporočena," takrat se prične raj v Coloradu.

Pred pravosodnim odsekom

kongresne zbornice v Washingtonu so te dni obtoževali, odnosno hvallili prohibicijo mokrači in suhači. Mokri so govorili osem dni, namreč toliko časa, da so se jim posušila grla in jezik. Sledili so suhači, ki so govorili takoj dolgo in s tako ihti, da je vse teklo od njih. Konec je bil pravi Babilon, ko se ni vedelo, kateri so mokri in kateri so suhi.

A. J. T.

DUPLIKATI RAZNIH DOKUMENTOV

(Nadaljevanje s prve strani)

pol dolgosti in širini. Prosilec mora podpisati fotografiji, a ne preko lica ali obleke. Pri-stojbino \$10 treba pripisati potom poštnega Money Ordra na Commissioner of Naturalization, Washington, D. C.

Dasi žida naturalizacijski komisar duplikat, je treba prošnjo vložiti pri District Director of Naturalization v dotednem okraju, kjer prisolek živi. V to svetu služi posebna tiskovina. To prošnjo treba izpolniti in podpisati pred uradnikom naturalizacijskega urada.

FLIS.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje s prve strani)

riču, ki se je nezavesten zgrudil na tla. Njegovo stanje je kritično. Vukdalič se je sam javil orožnikom in je bil izročen sodišču.

Zanimiva publikacija. Splošna državna statistika je izdala statistični pregled kraljevine Jugoslavije po banovinah, v katerem so zbrani podatki o površini poedinih banovin, številu domaćinj in prebivalcev po ljudskem štetju iz leta 1921. Dravska banovina meri 15,936 kvadratnih kilometrov, ima 212,211 domaćinj in šteje 1,037,838 prebivalcev. Pravoslavni je 6,469, katoličanov 1,002,188, grško-katoličke vere 173, protestantske 27,284, muslimanske 649, židovske 936, drugih veroizpovedi 17, brez konfesije 122. Slovencev je v dravski banovini 958,109, Srbov in Hrvatov 17,668, Čehov in Slovakov 2,932, Rusinov 34, Poljakov 336, Rusov 1,619, Madžarov 14,426, Nemcov 40,920, Arnavtov 103, Turkov 237, Rumunov 31, Italijanov 1,701 in drugih narodnosti 752.

Kadar ima tajnik točne naslove vseh drušvenih članov, in se želi prepričati, če so ti naslovi pravilno uvrščeni v naslovniku Nove Dobe, naj piše po odtis naslovnika, pa se mu bo drage volje ugodilo.

Pri pošiljanju izprememb v

O RESOLUCIJI SNPJ

(Napisal Anton Okolish.)

V zapisniku letne seje glavnega odbora naše jednote vidi tudi med drugim, da se je tam prečitala resolucija SNPJ in da se je o njej debatiralo. V tem zapisniku ni objavljena ta resolucija, in jaz mislim, da je naša članstvo upravičeno, da isto izve. V enakih slučajih je najbolje, da se enake zadeve priobčijo v glasilu, da tako potem ne more članstvo sumničiti, da se dela kaj pod pokrovom. Ta resolucija je bila sprejeta na konvenciji SNPJ maja meseca 1929. Ista se glasi:

"Ker je sentiment za združenje raznih podpornih organizacij med jugoslovanskimi delavstvom v Ameriki prišel v nekak zastoj in se sedaj nahaja na zelo nizki stopnji;

"Ker razmre in praktični interesi, tako sedanj kot bodoči, vseh jugoslovanskih podpornih organizacij zahtevajo, da se stope koraki, ki bi zblížili naše podporne organizacije in njih članstvo in jih priveli do ožje medsebojne kooperacije z ozirom na reševanje notranjih gospodarskih problemov, kakor tudi v svrhu povzdigne naših kulturnih, socialnih in delavskih interesov;

"Ker je ti nameni dali najboljši doseči v eni skupni federaciji jugoslovanskih podpornih organizacij, ki naj bi segala v vrste članstva in slonečna na principu samouprave za vsako pridruženo organizacijo;

"Sklene deveta redna konvencija SNPJ, da glavni odbor inicijatira akcijo za organizacijo federacije jugoslovanskih podpornih organizacij, ki naj bi sloni na demokratičnih principih napredno zavednega delavstva; gl. odbor ima nalogo podveti takže korake za realizacijo smisla te resolucije, kot se mu vidijo potrebni in v slučaju potrebe se naj obrne po direktivo na članstvo, oziroma društva."

Resolucija nam torej pove, da je sentiment, to je pripravnost in želja za združenje podpornih organizacij med nam in na nizki stopnji. Ker torej ni upanja, vsaj za sedaj ne, za združenje, je v tej resoluciji izražena želja za ustanovitev federacije; to je zveze jugoslovanskih podpornih organizacij.

Ako bi se ta ideja uresničila, bi imela ta federacija nalogo, da se doseže medsebojno kooperacijo z ozirom na reševanje notranjih gospodarskih problemov, da se povzdigne naše kulturne, socialne in delavskie interese. Da pa ne bi bilo kakake strahu pred izgubo neodvisnosti in samostojnosti, nam rešljati v sedanosti, nam rešljati v življenju, ki se začne posamezne člani, ki pošljajo upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg novega tudi stare naslove.

Društveni tajnik, kakor tudi posamezni člani, ki pošljajo upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg novega tudi stare naslove.

Navede naj se tudi številka društva, kateremu član spada,

ni pa treba navajati certifikatne številke.

Tajnik, ki se želi prepričati o pravilnosti naslovov, naj piše

o upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg odtisov poslovnikov na posamezna društva.

V prejšnjih letih, ko so se iz upravnemu izpremembe odtisi poslovnikov skoraj na vsa društva, jih polovico

sploh ni bilo nikoli vrnjenih. Nekateri tajniki so jih vrnil po

upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg odtisov poslovnikov na posamezna društva.

V prejšnjih letih, ko so se iz upravnemu izpremembe odtisi poslovnikov skoraj na vsa društva, jih polovico

sploh ni bilo nikoli vrnjenih. Nekateri tajniki so jih vrnil po

upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg odtisov poslovnikov na posamezna društva.

V prejšnjih letih, ko so se iz upravnemu izpremembe odtisi poslovnikov skoraj na vsa društva, jih polovico

sploh ni bilo nikoli vrnjenih. Nekateri tajniki so jih vrnil po

upravnemu izpremembe naslovov, naj vselej, če je le mogoče, navedejo poleg odtisov poslovnikov na posamezna društva.

V prejšnjih letih, ko so se iz upravnemu izpremembe odtisi poslovnikov skoraj na vsa društva, jih polovico

sploh ni bilo nikoli vrnjenih. Nekateri tajniki so jih vrnil po

vse to razdvaja naš narod na dva ali več delov. Treba nam je federacija za pobiranje fanatizma. Fanatizma, ki odtuje brata od lastnega brata, sestro od sestre. To se mora najprvo doseči, če hočemo kakega skupnega dela. Ako si kdo domisli, da bi se dalo kaj narediti brez tega, se pač moti, zelo moti. Kako naj na primer pri sedanjih razmerah in medsebojnih odnosih delujemo za povzdigne kulturo s pomočjo naših podpornih organizacij, kose pripomočki za dosegajo, ki jih eden rabi, drugemu staro-kopiti, nazadnjaški in bedasti in narobe. Ko, kar ima eden za kulturo, ima drugi za duševno revščino. Ravno tako je z delavskimi in socijalnimi interesi, kateri so navedeni v resoluciji. Eden jih hoče povzdigniti s praktično izobrazbo, štorkovno izobrazbo in potom delavskih unij, drugi pa potom politično preobrata in potom uresničenja teorij gotovih strank in potom iznenetja verskega vpliva, oziroma verskega prepicanja.

Vsekakor pa je vesel znamenje, da so se začele posamezne naseline probujati. Naš narod začenja spoznavati, da ne v velikimi ustmi in z obljetbo utopij, ampak z delom, aktualnim delom, katero delo se lahko vidi in otiplji. Ne oni, ki sedi za papežem, ne oni, ki sedi za pečjo in se trka, kako je napreden, pa niti njegov sošed ne ve, da je napreden, ampak oni, kateri tega delo vidi ves narod. Je ponosen na njega in njegovo delo tembolj, ko vidi, da o tem delu posameznika ali skupine komentirajo tudi veliki ameriški dnevniki. Vse to se doseže na največ vsled tega, ker je toleranca. Med tem pa moramo žal, pripoznati, da vse, kar so eni dosegli v njih naporu za izobrazbo delavca, za povzdigne njegovega živiljens

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Louis M. Kolar.

Current Thought.

SHOW MORE ENTHUSIASM AND ACTION

English-conducted lodges of S. S. C. U. in general have shown but a mild interest in the general progress and welfare of our organization. It is true that a few of our lodges have shown an inclination to boost the S. S. C. U., but on the whole enthusiasm is decidedly lacking. Inwardly members of our organization concern themselves with the activities of a particular lodge, yet they fail to show it outwardly.

Take the athletic department as a concrete example. A sports fund was established and an athletic commissioner was appointed by our S. S. C. U. The primary purpose was to promote inter-lodge activities and to help finance the cost of maintaining athletic teams. In this way a greater interest among young members of the S. S. C. U. was anticipated. The desire to organize teams between individual lodges was expected to be stimulated. The originators of the athletic department had every reason to be optimistic in this respect.

But in glancing over the number of lodges that have taken active interest in athletics makes one wonder why more of our lodges have not taken advantage of this opportunity. Activities sponsored by lodges contribute greatly in the boosting of a main lodge in particular and the S. S. C. U. in general. It seems to the writer that members are desirous of participating in athletics, but seem a bit backward in expressing themselves.

A good idea is hardly worth a "thinker's darn" if it is not expressed and put into practice. How many times have ideas duplicated into great feats by one group that were originally thought of by the original group. The only difference between these two groups was that the latter had courage enough to carry the idea through.

Hence, members of S. S. C. U. lodges, let us show to the world that we are capable of action and optimism in the organizing of an athletic department. Greater brotherly spirit will be manifested as a result, what is more, the membership will be increased in pro-

PITTSBURGHER

Pittsburgh, Pa.—That the Republicans are searching thru analogies of ancient Rome for the culprit that put "c" in democrat; and the outraged, pugnacious Democrats are lampooning the Roman who placed the "c" in republican, is no secret of ours. What should us, though, is which English-speaking lodge is going to show the largest in-

In Pittsburgh we promise to work our heads off in having our names on top of the list. In communities the English-speaking lodges are stirred to do their best to help us, if they do so, it will be no fault of ours, for we are making a great campaign propose to give the S. S. Christmas gift, and perhaps it will be the best ever received—that of securing ONE HUNDRED NEW MEMBERS.

Inasmuch as they became a little stronger and more independent thru these societies, they realized that some other means must be undertaken to drive away the inferiority impulse of not knowing the boss' language and put them on the same footing with their English-speaking neighbors. A few of the intelligent and more enlightened knew that their strength lay in numbers; so they united these independent societies and formed the great national unions. Thru the unions they benefited not only socially and financially, but also gained national prominence.

The English-speaking neighbors sat up in surprise. "What's coming off here?" they said to each other when they saw the gaudy uniforms of the members of those various lodges. Here in Pittsburgh a cavalry was organized under the name of Sokols. Imagine for a moment spic and span grayish uniforms trimmed with gold braid and with hats such as princes wore, with a high feather, seated upon a bent, droopy and crawlly delivery wagon horses! No, we are going to no ridiculous extremes; we are going to blindgag and handcuff them in the field to pick only the looking daisies from the field. We are good members, thru both the lodge and the talk is concerned, we will be benefited. As far as I was just a lad then, but I can still picture my father when he fell off his horse with four other

ART EXHIBITION

All was in readiness for Mr. Bozidar Jakac's exhibition of paintings, etchings and woodcuts that opened Wednesday, March 12, in the lower hall of the Slovenian National Home of Cleveland, O.

Reproduction of Jakac's impression of the leading showplaces of the United States were vividly sketched and carried, one to the place depicted on the canvas; it made one almost oblivious of the fact of the presence of the National Home. Rather it made one feel as though he were traveling through the West.

A delightful program was arranged for the opening night. Mr. Svetozar Banovic, Slovenian tenor of note, presented the guests with a number of tuneful melodies. Radio Trio that has performed on the Slovenian hour at Station WJAY Sunday afternoons, rounded out the program of entertainment. Miss Irma Kalan is head of the committee in charge of entertainment that accompanies the exhibition.

Slovenian people of Cleveland are very fortunate in having such a noted artist as Mr. Bozidar Jakac present his work for their inspection. It is hoped that the Slovenes will continue to elevate the high attainments achieved by our artist, Bozidar Jakac.

Exhibition will continue until March 20. Doors are open every evening at 8 o'clock and close at 11 o'clock. A small admission price is charged; 25 cents for the adults and 10 cents for the juveniles.

NEW LODGE ORGANIZED

The newly organized Illini Stars, No. 210, S. S. C. U., from Chicago, was inaugurated in a most commendable manner during the evening of March 1 in Sustarich's home in the presence of a representative of the Supreme Office and numerous members of the South Slavonic Catholic Union.

Initiation of new members of this lodge and also the installation of officers were held. Seventeen members have already joined, and it is expected that the recruiting of new members will greatly increase the original number.

This splendid accomplishment is to be credited to the tact and competency of Bros. Joseph Sustarich and John Zvezich of Society Zvon No. 70, Chicago, Ill. Bro. William B. Laurich, supreme trustee of the South Slavonic Catholic Union, opened the meeting and conducted the initiation ceremonies. After the meeting, music was furnished by Sustarich's Orchestra. A most appetizing lunch was furnished by Sustarich boys.

William B. Laurich, Supreme Trustee, S. S. C. U.

Sokols. The story is too long, so I'll dwell upon it in some other column.

They now had behind them thousands of voices; their inferiority complex was gradually wiped out, as they were continually coaxed by the unions to become naturalized. Then you and I were born of American citizens, reared with American ideals and under American customs, placed forward among other Americans on the same level. Here we are today a finished product—an

F. J. Sumic.

No. 196, S. S. C. U.

(To Be Continued)

BRIEFS

TOURING TO THE PACIFIC COAST

(Continued From Last Edition)

Bozidar Jakac, Slovenian artist, received an unexpected gift from his admirers in Krain, Wash. Such a favorable impression was made by Mr. Jakac during his brief visit to Krain that members of lodges belonging to S. S. C. U., S. S. P. Z. and K. S. K. J. in Krain mailed him a \$50 check. Mr. Jakac is giving an exhibition of his works in the Slovenian National Home of Cleveland, O., commencing March 12 and ending March 20.

Illini Stars is the name of the latest English-conducted lodge of S. S. C. U., No. 210. It is situated in Chicago, Ill.

Miss Alice Kusar won second prize in the "most popular" girl in The Press-Ohio Sportsman Show contest held in Cleveland, O. Miss Kusar will accompany Miss Grace Niglis, "the most deserving girl," on her Hollywood trip.

Ely Junior College of Ely, Minn., playing without the services of Gerzin, Smrekar and Grahek, was defeated in the final game of the season by the league-leading Virginia Junior College by a score of 36 to 33. Ely's failure to win was attributed to its failure to cage free throws.

LeRoy Salsich of Chisholm, Minn., was elected president of the Oliver Iron Mining Co., following the resignation of Pentecost Mitchell, former president.

Coleraine, Buehl, Chisholm, Hibbing, Keewatin, Nashwauk, Hill City and Grand Rapids high schools of Minnesota engaged in a basketball tournament last week held at Hibbing, Minn.

Lieut. Clyde West and Army Pilot Carl Johnson plunged to death in their airplane on the James Newkirk farm, three miles southeast of Joliet, Ill. It is believed that the controls stuck.

"URH, COUNT OF CELJE"

Zarja, Slovenian singing society, successfully presented the Slovenian comic opera "Urh, Count of Celje," in the Little Theater of Public Auditorium of Cleveland, O., Sunday, March 9.

"Urh, Count of Celje," was sung with spirit and skill, according to the musical critic of the Cleveland Plain Dealer, under whose auspices the presentation of the opera was made possible. Quoting James H. Rogers, critic, as follows: "Although the participants were all amateurs, they were quite free from amateurish nervousness and uncertainty. Every one of the principals knew his or her part well and played and sang it with all needed assurance."

John Ivanush, conductor, is to be complimented on his achievement. Antoinette Simic, leading soprano, received numerous rounds of applause. Louis Belle, tenor, and Frank Plut, baritone, are capable singers and performed their parts nobly.

Mary Ivanush also received favorable comment for her singing. Vatro J. Grill, Joseph Birk Jr., Joseph Jarc and Anton Eppich were the remaining leading performers. Dancers and the chorus were a source of great pleasure to all.

SPORTING BITS

SPORT CLUB ORGANIZED

S. S. C. U. Lodges in Chicago, Ill., to Be Represented

S. S. C. U. lodges in Chicago, Ill., held a special meeting and discussed the organizing of a sport club. Lodges No. 70, 104, 170 and our newly organized lodge, Illini Stars, No. 210, were represented.

Bro. J. Zvezich of Lodge No. 70 opened the special meeting, the object of which was to determine whether a sport club would be organized between the lodges in Chicago. It was explained by William B. Laurich, supreme trustee of the S. S. C. U., that there could be only one sport club organized that would represent the S. S. C. U. lodges in Chicago.

Bro. John Gottlieb of Lodge No. 70 made a motion to establish a sport club. Motion was seconded by Anthony Flens, vice-president of Illini Stars, No. 210. Motion was carried unanimously.

Bro. J. Zvezich, Lodge No. 70, acting as chairman, brought up the question of election of officers for the club. Bro. Joseph Glavich, president of Illini Stars, expressed an opinion that perhaps the entire membership of the different lodges represented would not be satisfied should the officers be chosen from the group present at this particular meeting.

Bro. William B. Laurich suggested that each lodge elect three members to act together as a board of directors for the Sport Club. This was to insure equal rights and powers of all lodges in the club. All present agreed upon this. Members will be elected at the next meeting of each lodge.

The board that will be elected will meet Monday, March 24, 1930, at 8 p. m., in the offices of Bro. William B. Laurich, attorney-at-law, at 1845 W. 22d St., Chicago, Ill. Bro. J. Zvezich was appointed temporary president of the Sport Club.

Anthony Flens,

Vice-President Illini Stars, No. 210, S. S. C. U.

COMRADES ARE VICTORIOUS

Postpone Comrade-Samaritan Tilts

Waukegan, Ill.—Comrades' Lodge basketball team defeated the K. S. K. J. Boosters by a score of 29 to 10 in the Mother of God Church League. Our Comrades need but one more game to win the championship, and are confident of a victory in next week's tussle, which will mean that the S. S. C. U. Comrades will be 1929-30 champions.

Comrades made marvelous records winning over the opposing K. S. K. J. teams by comfortable margins.

The Comrades-Samaritans match games scheduled to take place the latter part of this month will probably be postponed until next fall.

Lavy Palucius, basketball and baseball star, and John Debeve, who also knows quite a bit about the hoop, joined the Comrades Lodge recently, which goes to show that our lodge is not asleep when it comes to obtaining new members.

This is one of the main reasons why the Comrades Lodge is considered the liveliest and most active English-speaking lodge of the S. S. C. U. Other lodges please take notice, we crave competition. Let's go!

Following a two weeks' vacation, our crack bowling team will clash with the strong Turkeys pin five on the Stanczak's alleys at North Chicago, Ill.

John Petrovic, Comrades, No. 193, S. S. C. U.

BETSY ROSS LODGE

Cleveland, O.—Members of the Betsy Ross Lodge, No. 186, S. S. C. U., will hold future meetings at the home of George Kovitch, president of the lodge, at 364 E. 161st St. This will be in effect until further notice. In this way we hope to have a greater number of our members present at each meeting as entertainment can be assured to all. Moreover, we feel that the members will not be restrained from expressing ideas that would otherwise be withheld.

So don't forget! Be present

S. S. C. U. TEAMS BATTLE

Boosters Keep Up Pace

Cleveland, O.—When a team can total 899 pins in one game it deserves a victory. That is exactly what happened Sunday, March 8, when the George Washington bowling team took the initial game and dropped two to the Collinwood Boosters, both teams belonging to the S. S. C. U. Arko of the Washingtons bowled a nice score of 223, while his colleague Jaklich, president of the George Washingtons, spilled the maples for 192.

Krall, president of the Collinwood Boosters, was high man for his team, making 201 points in the second game, while Laurich, captain and manager, came in with 193 in the third game. By virtue of two victories our Boosters are three games behind the leaders of the league. Drobni, manager of the Washingtons, bowled a consistent three-game series, totaling 181, 196 and 179 for a total of 547.

Below are the scores:

COLLINWOOD BOOSTERS	785	832	845
GEORGE WASHINGTONS	223	171	165
J. Jaklich	192	118	159
Kromar	144	154	135
Glavan	159	136	152
Drobni	181	196	170
Totals	899	775	781

Betsy Ross team, also of S. S. C. U., had the distinction of winning the first game of the season from Clairwoods, league leaders. However, they dropped two games. Tolar rolled 199 as high for the Betsy Ross. J. Bokar of the Clairwoods believes in improving with each game, as is evidenced by the scores for three games—137, 170 and 213. Clairwoods are still leaders in the Inter-Lodge League, with exactly two games from the second-place Spartans.

at the next meeting that will be held next Wednesday, March 19, at 7:30 p. m.

Pauline Hvala, Publicity Committee,

DOPISI

(Nadleževanje iz 3. strani)

GA PREDLOGA, kateri je bil predložen redni seji dne 16. februarja v razpravo, kakor to določajo pravila. Predlog je VELIKE VAŽNOSTI za organizacijo, zato je vseh članov dolžnost, da pridejo na sejo in glasujejo po njihovem najboljšem prepričanju, da bo v korist organizaciji.

Na dnevnem redu bo tudi kampanja za mladinski oddelki, kako bo najboljše, da dosežemo največji uspeh za korist društva in Jednote. Torej, člani in članice, na svidenje 16. marca v Slovenskem Narodnem Domu! — Za odbor:

Frank Kačar, tajnik.

Detroit, Mich.

V eni zadnjih številk Nove Dobe je sobrat urednik "po svoje" zaključil, da bo pri prihodnjem ljudskem štetju 75 odstotkov lažnjivih odgovorov na vprašanje, kdo je poglavar družine.

Zenske bodo na omenjeno vprašanje prisiljene lagati in v to laž bo ženske prisilili državni popisovalec ali števec. Tu vam podam dokaz "po svoje."

Bila sem nekoč navzoča, ko je neka ženska z vso vnožo atrjevala, da pri hiši je gospodar ona in nihče drugi. Službojoči urednik pa je z vso zgovornostjo protestiral, da to ni res, da ima moža in da je mož gospodar. Iz tega vidite, da ste moški sami krivi, da morajo ženske lažljivo odgovarjati, zato ta greh pade na vas moške. (Oh, well, eden več ali manj, se ne bo dosti poznaš, saj nam jih že itak pripisujejo 99 procentov in pol. Op. urednika). Pokoro si zdaj kar sami razdelite, prav "šika" se vam!

Iz gornjega vidite, da je Adam Ewo zapeljal. (Hmm! Polglasen vzdih urednika, ki si je z dlanjo podpril glavo, polno težkih misli.)

Pozdrav vsem čitateljem Nove Dobe! M. Bernick.

Jolič, III.

Prihodnja seja društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ se bo vršila v nedeljo 16. marca ob eni uri popoldne v navadnih prostorih. Prosim člane in članice, da se udeležite te seje polnoštevilno, ker bo za rešiti več važnih zadev. Ob enem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se bo pobralo ta mesec po en dollar društvene naklade od vsakega, in sicer v pokritje pogrebnih stroškov. Društvo je imelo stroške z dvema umrlima članoma pretečeni mesec. Gotovo je vsakemu znano, da ima društvo v svojih pravilih, da za vsakega umrela člana ali članico plača dočnemu, pod katerega oskrbc je bil pokojniku preskrbljen pogreb, sveto \$50. Umrliemu članu pa se kupi v spomin venc za \$10. Zato imamo v društvenih pravilih, da vsak član in članica plača za vsakega umrela člana naklado 50 centov v pokritje pogrebnih stroškov. Stariše, ki pošiljajo svoje otroke z asesmentom na moj dom, opozarjam, da naj k običajni svoti asesmenta dodajo še po 1 dollar za vsakega odraselga člana. Ta društveni asesment se plača v mesecu marcu. Toliko vsem v obvestitev, da ne bo katerega prerekjanja.

Prepričan sem, da se je vsakemu članu našega društva, ki je bil šel izkazati zadnjo čast pokojnima sobratoma A. Laušu in A. Koščiku, lepo videlo, da je krsto krasil le venec z zlatim napisom: "Društvo sv. Petra in Pavla." In gotovo je lepo in bratsko, ko se vdovi pokojnika izroči ček v znesku 50 dolarjev za prvo pomoč. Priponmitti je tudi treba, da je članstvo zelo številno izkazalo zadnjo čast pokojnima sobratoma, tako na mrtvaškem odru kot na njuni zadnji poti. Ponosni smo lahko na društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, ki

tako vzorno skrbi za žive, ki so v potrebi in ki tudi ne pozabi svojih rajnih. — Vsem članom priporočam, da pridobe za to društvo svoje prijatelje, kateri mu še ne pripadajo. Če ne moremo dobiti novih članov za odslsi oddelki, pa jih skušajmo dobiti za mladinskega. Jaz bom od svoje strani gotovo skušal v tem oziru storiti, kar mi bo mogoče, vse sobrate in sestre pa prosim, da mi pomagajo, kajti v slogi je moč!

Pozdrav vsem članom J. S. K. Jednote!

Frank Pirc, tajnik društva št. 66, JSKJ.

Los Angeles, Cal.

Danes 1. marca se nahajam z družbo prijateljev in sopotnikov v krasnem mestu Los Angeles. Rad bi se vseh mojih prijateljev v Minnesoti in drugom spomnil s karticami, toda ni mogoče. Vsem tistim torej, katerih ne morem pozdraviti pisemno, pošiljam potom Nove Dobe najlepše pozdrave iz solnčne Kalifornije!

Joseph Mantel.

Mineral, Kansas.

Članstvo društva sv. Jožefa, št. 52 JSKJ vladljivo vabim, da se polnoštevilno udeleži prihodnje seje, ki se bo vršila dne 16. marca ob dveh popoldne v dvojani društva Svoboda SNPJ v Filler, Kans. Moja želja je, da se vsaj enkrat na tri meseca udeležijo seje vsi društveni člani. Na prihodnji seji bo treba rešiti več važnih zadev. Torej pride na sejo vsi odrasli člani in članice in pripeljite s seboj tudi vašo mladino, kajti po seji se lahko malo pozabavamo.

— Na svidenje 16. marca!

John Kastelic Sr. tajnik.

Cleveland, O.

Ne vem kako, da smo tako čudaški ob takih prilikah, da ne zinemo niti ene, niti druge. Vsak se zamakne in pri tem misli, da naj drugi opravlja, kar je delno vsakega posameznika dolžnost. Zapisnik glavnih letnih seje je bil priobčen zato, da ga vsak član in članica prečita, in to pa zavzemajo.

Na koncu dopisa naj še omenim, da imamo čuden pravilnik, ali smo pa mi tako čudni, da ga tako nepojmljivo ravnimo. Ko pride na primer na površje točka, naj poda član odobrava svoje poročilo, konča s par besedami, katere so tako pripravne in temeljite, da jim ne more živa duša oporekati. Brez vsakega obotavljanja jih odzvoni, da je delal, kar je najbolj mogel za celokupnost, za blagor in harmonijo (kaj je to "harmonija," tega ne vem), kar želi najbolj iskreno še za v bodoče. Vsaka druga poročila in priporočila pa se odloži do časa, ko pridejo na dnevni red.

Na koncu zapisnika so opazili še sobrata urednika, da ne piše dovolj krepkih agitacijskih člankov —? Kdo more to ponoviti? Če je kdo, zaslubi, da bi moral za kazen prečitati vse urendniške kolone, spisane tekom enega leta. In čitati bi moral brez oddih. Če bi mu to ne zadostovalo, potem je treba nekaj posebnega tiskati, kar vpije, ali takšno, da lahko opipuje.

Če sem kaj prezri, prosim vse tiste, ki so vse kaj drugega videli, da mi prizanesejo. Pomniti moramo, da smo različnih mnjenj, različnih okusov, vsakovrstnih prepričanj. Radi tege gremo ali vrvimo eni gori, drugi dol, vsak za namišljenim ciljem...

sposobnosti, kakoršne se za tak mesta zahteva.

Nadalje sem videl v koloni, kjer so stroški priobčeni, oziroma plače odbornikov, da je sobrat gl. tajnik prejel polno plačo, v času, ko je bil bolan, ko je drugi opravljaj njevno delo, zakar je bil dotični tudi posebej plačan. Morda je kje v pravilih, da gl. odborniki prejema nujnem odmerjene plače tudi v slučaju odsotnosti te ali one vrste, toda jaz ne morem tega najti. Naj se nihče ne čuti užaljenega radi moje radovednosti, ker nikomur nič hudega ne želim, pač pa sem le take narave ali značaja, da rad vprašam za pojasmilo, da vem bolje za v bodoče. Pa nisem sam tak radovednež; še veliko, veliko jih je, pa rajše molčijo in nosijo v srcu jezo, ko bi jo takajo lahko odložili. Bodimo vedno jasnih obrazov drug napram drugemu; ne zaklepajmo v srcu jeze in hinavščine; povejmo svojemu bližnjemu, kar mu gre, pa bomo dobri prijatelji med seboj.

Proti koncu dopisa naj še omenim, da imamo čuden pravilnik, ali smo pa mi tako čudni, da ga tako nepojmljivo ravnimo. Ko pride na primer na površje točka, naj poda član odobrava svoje poročilo, konča s par besedami, katere so tako pripravne in temeljite, da jim ne more živa duša oporekati. Brez vsakega obotavljanja jih odzvoni, da je delal, kar je najbolj mogel za celokupnost, za blagor in harmonijo (kaj je to "harmonija," tega ne vem), kar želi najbolj iskreno še za v bodoče. Vsaka druga poročila in priporočila pa se odloži do časa, ko pridejo na dnevni red.

Na dnevnem red pa nikdar ne pridejo, ampak se med sejo izgubijo, ker so bila preslabotna, da bi nadaljevala pot do začlenjenega cilja. Mi, ubogi čitatej, jih pa iščemo in iščemo, toda našli jih ne bomo. Če jih kdo more najti, naj poskus... Na koncu zapisnika so opazili še sobrata urednika, da ne piše dovolj krepkih agitacijskih člankov —? Kdo more to ponoviti? Če je kdo, zaslubi, da bi moral za kazen prečitati vse urendniške kolone, spisane tekom enega leta. In čitati bi moral brez oddih. Če bi mu to ne zadostovalo, potem je treba nekaj posebnega tiskati, kar vpije, ali takšno, da lahko opipuje.

Če sem kaj prezri, prosim vse tiste, ki so vse kaj drugega videli, da mi prizanesejo. Pomniti moramo, da smo različnih mnjenj, različnih okusov, vsakovrstnih prepričanj. Radi tege gremo ali vrvimo eni gori, drugi dol, vsak za namišljenim ciljem...

Z bratskim pozdravom.

Ivan Kapel, tajnik društva št. 71, JSKJ.

Chicago, Ill.

Poročano je že bilo, da namerovamo tukaj ustanoviti športni klub. V to svrhu smo imeli že drugi sestanek. In sicer smo se bili 3. marca zbrali zastopniki društva Zvon, št. 70 JSKJ, dr. Jugoslovjan, št. 104 JSKJ, in pribabil sem tudi zastopnike novo ustanovljenega angleško poslujočega društva Illini Star, ki bo dobio št. 210. Žensko društvo Zvezda, št. 170 JSKJ se ni odzvalo. Tajnica mi je sporočila, da bodo na tem seji na prihodnji seji govorile. Upam, da se nam pridružijo za sodelovanje. Zastopniki društva Jugoslovjan in Illini Star so z veseljem sprejeli naš apel, želijo pa, da se jim dovoli nekaj časa, da zamorejo pri društvi o tem razpravljanju. Pripravljeni so z veseljem z nami sodelovati. Naš namen je, da ustanovimo kegljaško ligo in baseball team. Imamo dovolj mladih in srednjih mladih fantov za to, in lahko računamo na dober uspeh. Na vsak način pa morajo "Zvezde" tudi biti zravnati po pravilih.

Vsi člani društva št. 114 J. S. K. so torej priznani, da se udeležijo te važne seje in razpravljanjo glede podlage omenjenih

čer v prostorih sobrata W. B. Lauricha na 1845 W. 22nd St., kar naj izvolijo zastopniki vstopiti.

Sportne zabave so v današnjih časi velikega pomena za mladino, škodljive pa tudi niso za starejše. Stariši bi morali svojim otrokom še vzpodbudo dajati za dober in zdrav šport, ker to jim koristi za zdravje, jih odvaja od pohajkanja in jim pridobi tudi ugled v javnosti.

Matt Boldine Jr., tajnik.

La Salle, Ill.

Društvo svr. Barbare, št. 3, J. S. K. J. je na svoji zadnji redni februarški seji sklenilo, da član, kateri se ne bo udeležil ene redne seje v treh mesecih, plačal bo 25 centov za kazen v društveno blagajno. Ne smete pa misliti, da društvo je to sklenilo radi kake slabe volje, sovrašta ali oderušta, ne, ampak vsled same bratske ljubezni, ker radi bi videli, da bi se članstvo bolj zanimalo za društvene seje. Ako bodo večje udeležbe na društvenih sejih, bo tudi večji napredki pri društvu in Jednote.

John Zvezich, predsednik dr. št. 70 JSKJ.

Joliet, Ill.

Pri mestni konvenciji republikanske stranke je bila odobrena tudi kandidatura našega poznanega rojaka in sobrata Johna L. Živjetva mlajšega za pomožnega nadzornika.

Drugga vesela novica zanj je, da se ga je spomnila gospa št. 104 JSKJ, ki se je vršila 16. februarja, je bilo sklenjeno, da plača vsak enakopravni član ali članica po en dolar v društveno blagajno. Ne-

enakopravni člani, to je tisti, ki so zavaročani samo za smrtnino, plačajo pa po 50 centov.

Sklenjeno je bilo tudi, da članstvo bo našlo zanimalo v društvenih sejih, bo tudi večji

napredki pri društvu in Jednote. Velika udeležba veliko priporočljiva je bilo tudi, da član, ki se je vredno udeležil na sejih, bo zavaročan samo za smrtnino, plačajo pa po 50 centov.

Poglejmo nasprotno. Veseliča brez udeležbe: gotova izguba. Igra s samimi igralci: druga izguba. Društvene seje s samim društvenim odborom: ni izgube ne napredka, pa tudi nobenega dobroga. Res pride včasih kak zadrljek, da bi šel rad na sejo ali drugi, pa ni mogoče. Prijevo prijatelji, znanci, sorodniki, iz drugih mest, bolezen ali delo, za vse take slučajev se pa lahko vsak opraviči.

Ni dolgo kar sem jaz sam bil priča, ko se je nas zbral nekaj več bratov in rojakov različnih društev skupaj; po daljšem razgovoru pridejo tudi na vrsto različna društva in Jednote. Vsaki je hvalil svoje društvo in svojo Jednote, kakor cigan svojega konja. Tako sva tudi midya storila z mojim prijateljem in sobratom: hvalila sva društvo sv. Barbare, št. 3 in ravno tako tudi našo slavno J. S. K. J.

Razložila in povedala sva vse njeni stanje in točno poslovjanje, kar je bilo v najini zmožnosti, povedala sva jim po domače, da ne sili nobenega v cerkev in da tudi ne podi nobenega v cerkev. Vsaki naj stori, kakor ga pamet uči, in naj ne "poraja" na druge ljudi. Končno so nama vsi priznali, razum enega, da J. S. K. J. je zares ena najboljših Jednot, da je vse časti in hvalevredna.

Dragi bratje, drage sestre, če mi hočemo, da bo naša slavna J. S. K. J. res najboljša, moramo biti pridni, radi se udeleževati društvenih sej, povsod govoriti in delati v dobrorib društva in napredek Jednote. Ako bomo pa vse to zanemarjali, se pa ne bomo mogli dolgo postavljati, jo ne hvaliti in tudi se ne bahati. In če to zgubimo, krivda bo vse naša. Dober gospodar tudi v prostih urah nikdar ne pozabi svojega doma. Ravno tako moramo tudi mi vse svoje proste ure porabiti za našo mater Jednote. V njej je nevšahljiv studenec vseh dobrat, katere izvirajo noč in dan, zdravijo in celijo naše rane, v naših nezgodah in nesrečah, v našem življivju, do naše zadnje ure, nam pomaga do smrti, tolaži, in briše sole, našim dedičem pa po naši smrti. — Narava se je zganila, led se topi in sneg kopni, gorka sapica pihlja ter nam oznanja začeljeno spomlad. Ne bo dolgo, ko bo vse prerjeno in vse razvjeteno. Upam, da se bo tudi med nami vse prerodilo in se vzbudi v novo življivje vse povsod. Upam, da kar smo pozimi zamudili budem pa sedaj v poletnem času dvakrat nadomeščati.

Na tej važni seji pride na razpravo pismo, oziroma pritožba, poslana na glavnega tajnika. Jos. Pishlerja po nekem častnem članu, ki ni bil vreden svojega imena, ker se je podpisal samo kot "član društva."

Vsebina pisma, ki je pisano zavito, da bi člani po pisavi pisca ne mogli izpoznavati, se tiče sobrata Antona Gradisharja, ki da se je poškodoval 20. novembra 1929 in da ni te poškodbe javil društvenemu tajniku do 4. januarja 1930. Ta časti vredni član brez imena trdi, da je gori omenjeni član kršil pravila v letu 1929 in da tajnik krajevnega društva ne skrbi, da bi se bolni člani ravnavati po pravilih.

Na teži važni seji pride na razpravo pismo, oziroma pritožba, poslana na glavnega tajnika. Jos. Pishlerja po nekem častnem članu, ki ni bil vredni član brez imena trdi, da je gori omenjeni član kršil pravila v letu 1929 in da tajnik krajevnega društva ne skrbi, da bi se bolni člani ravnavati po pravilih.

DOPISI

(Nadajevanje iz 6. strani)

IZ URADA GLAVNEGA
TAJNIKAPREJEMKI IN IZDATKI ZA
MESEC JANUAR 1930

Income and Disbursements for

January, 1930

Odrasli oddelek — Adult Dept.

Dr. št. Dohodki Izdatki Disbursements

No. Income

\$ 859.52 \$ 859.36

2,712.80 308.84

159.51

153.05 143.00

264.03

644.06 244.50

572.79

172.12

291.57 163.33

109.87 127.00

51.64

355.83 212.00

301.53 1,114.33

459.73 209.00

434.71 1,717.60

396.37 119.00

234.73 91.00

534.58 192.18

700.31 233.06

160.78 20.00

77.47

271.41 31.50

677.77 203.16

332.57 170.00

92.08 15.00

303.79

204.87 124.00

809.91 529.00

1,315.51 761.55

511.55 381.84

388.72 251.00

98.55

295.17

147.15 108.00

401.98 980.00

2,181.50

154.58 92.00

277.82 20.00

144.97 90.60

51.76

48.17

328.57

100.02 82.00

213.38 545.00

277.89 131.92

182.34

114.08

211.13 24.00

33.08

462.43 197.00

141.85 34.00

87.03 65.33

384.95 128.00

581.65 291.00

54.80

199.22

112.31 50.00

208.65 122.50

213.35

78.00

27.07

85.34

14.34

Totals \$33,207.35

\$20,433.18

135

97.38

62.20

289.00

122.87

74.42

153.48

153.07

104.50

117.50

10.00

311.81

165.15

72.09

147

65.71

69.10

303.41

175.94

66.89

98.45

17.54

203.21

43.66

59.05

157

46.62

47.00

140.28

33.00

112

118.00

19.00

206.00

88.00

117

118

119

5.00

120

9.00

10.80

122

4.50

124

4.95

125

1.80

126

4.35

127

1.50

128

4.80

129

7.35

130

4.65

131

1.80

132

10.20

133

5.55

134

5.55

135

3.90

136

3.90

137

4.05

138

9.45

139

1.90

140

10.20

141

10.80

142

2.85

143

10.80

144

4.50

145

4.95

146

1.80

147

4.35

148

1.50

149

4.80

150

1.80

151

7.35

152

10.80

153

10.20

154

10.00

155

10.00

156

10.00

157

10.00

158

10.00

159

10.00

160

10.00

161

10.00

162

10.00

163

10.00

164

10.00

165

10.00

166

10.00

167

10.00

168

10.00

169

10.00

170

10.00

171

10.00

172

10.00

173

POTRESNA POVEST

Spisal Franjo Maselj-Podlimbarski

GRAFIK IN SLIKAR BOŽIDAR JAKAC

"Kako je pa Rezika prišla iz sobe, če je zasul obok stopnice pod streho, kakor pravite?" je vprašal Danič.

"Njo in Polonico smo spravili skozi okno na tla."

"Po lestvi?"

"Da. Tudi Komarjeve smo na podoben način morali nesti izpod strehe. Tam smo ves krov raztrgali, preden smo mogli spraviti družino s kurjih gredi."

"Ali ste pri Smoletovih tudi vi pomagali?"

"Da vam pravico povem, gospod profesor, deklici sem sam spravil izpod strehe, sam sem še o pravem času prinesel lesto. Da, to noč bo pominil Gabročvan, dokled bo živel, to rečem. Da se je vse to dogodilo podnevi, ne bilo bi toliko groze. Kaj pa Ljubljana, gospod profesor... kako je tam?"

"Dragi prijatelj, zavila je naša prvostolnica v žalost svojo svetlo glavo in jo solzno sklonila do tal."

"Torej je res, o čemer so me plašili spotoma?" je vprašal Tone ter vprvi široke oči v profesorja.

"Res, res. Podira se mesto naših upov in ž njim se zgrezamo mi v prah. Edina nada je še ta, da se ponoči ne da presoditi nesreča. Gorje nam, če je Ljubljana padla za vselej kakov cvetica, zadeta od kose."

"Če je padla, nikdar se ne osokoli naš narod."

"Nikdar, žalibog!"

Obmolketa za nekaj časa. Topo zreta predse, stežka dihata. V tem pa teče kobilica, kakor bi imela peroti na sebi; niti se ne plasi več *potresnih sunkov, ki so le nekakšen slab odvem prejšnjih gromov; neumorno teče, kakor da ima na minuto izračunjeno, koliko potrebuje do doma, in niti za minuto je ne sme prevariti narejeni račun. Mati zemlja čimdalje bolj odstira megleno odejo in čimdalje bolj odkriva svoje staro lice, ki se mu grozne gube polagoma rahljajo in prehajajo v prejšnje dobrote poteze. Lahen, komaj čutem dih jutranje sape prileti v admorji popotnikoma nasproti, pobrije v obrez in beži v daljo. Ježi se v jutranjem hladu bronasto, zdravja in mladosti kipeče lice Tonetovo in bledi, ubiti, že nekoliko razorani obraz profesorjev, zavit v razvihranu brado.

"Le hvala Bogu, ki vas je poslal, ko je bilo treba pomagati pri Smoletovih," je povzel profesor.

"Mati Smoletova so me poklicali na pomoč," je pohitel Tone žamolklim glasom pojasnjevat, kako se je zgodilo, da je bila njegova pomoč tako hitra. Razložil je s kratkimi besedami ono zgodbo o striceljih tolarjih in o svoji vožnji, a modro je zamolčal Rezikino nezavest in kako je deklici izpiral rano in jo niz rokah nesel iz podirajoče se hiše. Mesto tega dejstva je razgrnil pred profesorjem svojo teorijo o potresih, ponavljajoč, kar je trdil že v Gabrovcu, da je trepetlikala zemlja nemara že v nedeljo črez dan in da je bilo ono trepetlikanje morda dim pod zemljom skritega ognja.

Daniču se je odvalil velik kamen od srca. Prijeten se mu je zdel glas srčnega mladeniča in blagroval ga je za njegovo vrlo delo, izkazano Reziki, in pa za to, da mu je prišel naproti. Tudi za ljudi, ki sta jih videla na cesti, sta našla polagoma, ke je bila poravnana ona prva v poglavitna zadeva, sreč in besedo.

Že sta imela za seboj ravno polje, že je drdral voziček po gabroški dolini. Mračno in neobjetno se je razpenjal nad njima nebosklon svinčene barve in le slab prosvit je pričal, kod se skriva sonce za sivimi oblaki. Razgrnilo se je vlažno pomladansko jutro, zrak se je zgostil v težko plast, ki se je na živcih bolan človek takoj boji. Iz nobenega dinnnika se ni sukljal dim, ki je drugekrati oznanjal vaščanom, hitečim iz cerkve, da jih čaka doma tečno kosilo; nikjer ni čakala na pragu skrbna gospodinjstvo pobožnih domačinov, ker običajno služba božja se tisto jutro še ni opravljala ne v Gabrovcu in ne v bližnjih cerkvah.

Y nobeni cerkvi še ni zapel jutranji zvon. Pusto, čemerno in surovo se tiščita hribi in gora, nevajena tolike grobne tihote Ves Gabrovec tabori še vedno pod milim nebom, kakor da je Bog iznova pahnil človeka iz obljuhjenega raja ter postavil svojega angela pred vhodna vrata domov in svetišča.

Ko sta prišla popotnika sredi vasi, je čakala tam že vsa Smoletova družina ob cesti. Gorko je utripalo srce Dainču, ke je objemal svojo obvezano hčer, in sama srča je zasijala Rezikin obrazu, ko je videla svojega očeta in vodnika živega in zdravega. Ozirala sta se po Tonetu, pa mladenič je že izginil, pustivši sorodne ljudi, dasi brez priče razlože doživljaje pretekle noči.

Kmalu se je približal tudi župnik. Srčno je pozdravil prijatelja. Ko je slišal o nesreči Ljubljane, so mu zamrle oči, kakor bi se stežka branile solz, ki so se hotele pojavit v veliki boli. Pozabil je dostojne, tihе spokojnosti, v katero se je silil vso noč, da bi dal dober zgled obupajočim župljanom. Zdebelo se mu je, da je propadlo z Ljubljano vse ono, kar mu je bilo najbolj pri srcu na tem svetu, da se mu je zavrtelo življenje v vse drug, nov in prijazen tir in zbrisalo vse njegove posvetne ideale. V jadkujoče, obupne besede je izil svojo veliko bolest. Tudi Daniču se je sedjal, ko je videl hčerko v varnosti, polastila tuga po Ljubljani. Zapustil jo je v temni noči padajoča na kup, Bog ve, ali jo bo še kdaj videl v solnčnih žarkih!

XIX.

V tistih jutranjih urah, ko se je Cijazovčev Tone nahajal na poti proti Ljubljani, se je prigodil v gabroški dolini velik preobrat javnega mnenja. Ta preobrat je povzročilo župnikovo in Tonetovo razlaganje naravnih stvari in mnogo je k srečnemu razočaranju dolincev pripomogla tudi ta okolnost, da se je naposled po naravnih poti razrešila ona velika uganika pri Cijazovčevem kozolecu. Ta razrešitev velike uganke se ni počasi razlezla po vasi; burno je letela od hiše do hiše, od glave do glave. Ko je ob polnočnih urah še marsikdo veroval v antikrista in se ga bal za žive in mrtve, je že letel proti jutru od kraja do kraja doline in od ust do ust klic: "Antikrista ni! Hudiča ni!" Tako omahljivo je javno mnenje, ki se nanje toliko greši na svetu, in tolike vrednosti je včasi ono, kar se imenuje glas naroda!

(Dalje prihodnjie)

Gornja slika nam predstavlja našega umetnika, slikarja Božidara Jakac-a, katerega deje se so dne razstavljen v spodnji dvorani Slovenskega Narodnega Domu na St. Clair Ave. v Clevelandu, O.

IZ URADA GL. TAJNIKA

PREMEMBE

(Nadaljevanje iz 7. strani)
Bokides 11525, George Bokides
11526, Sophie Bokides 11527, Zopet
sprejeti: Dominik Farinelli 11196,
Farinelli 11195, Aljo Farinelli
11194.

82 Frank Rebblj	32.00	203 John Stavar	28.00
85 Frances Turk	36.00	203 Joseph Progar	57.00
109 Matt Pribanich	32.00	203 Frances Leskovec	20.00
112 John Kolenc	25.00	203 Frances Leskovec	22.00
116 Matt Primožich	11.00	204 Antonia Frank	10.00
116 Anton Primožich	19.50		Feb. 26
120 Mary Schwab	36.00	1 Peter Moravitz	14.00
120 Frances Antončič	35.00	1 Joe Moravitz	19.00
120 Katherine Slogar	26.00	1 Frank Zgonc	38.00
120 Margaret Dejak	29.00	1 Frank Peshel	58.00
120 Mary Dijk	74.00	1 Louis Moravitz	62.00
128 Katherine Budimir	15.00	1 Gregor Kristian	27.00
128 Katherine Karich	15.00	1 Joseph Krall	64.00
128 Margaret Rozich	38.00	1 Jack Gerzin	14.00
128 Mary F. Mrsic	36.00	1 Nick Evanoff	36.00
131 Helen Slemberger	23.00	1 John Moravitz	16.00
131 Mary A. Spesack	34.00	1 Anton Burja	25.00
132 Joseph B. Metesh	12.00	3 Matt Besal	35.00
132 Mary Centa	52.00	3 Anton Yerut	7.00

BOLNIŠKA PODPORA IZ-
PLAČANA MESECA
FEBRUARJA 1930

Sick Benefit Paid During the Month of February, 1930

Dr. Št. Ime Svota Lodge No. Name Amount Feb. 5

1 Joseph Skala	\$ 75.00
1 Louis Moravitz	66.03
3 John Modic	21.00
3 Frank S. Bederski	35.00
3 Frank Kuhar	18.00
5 John Japelj	42.00
5 Frances Viveda	75.00
9 Matt Strauss	16.00
9 John Sopich	22.00
9 Nick Badovinac	47.00
9 Stephen Laker	35.00
9 Matt Fabec	17.50
9 Frank Gregorich	25.00
9 Jacob Grank	14.00
9 Mary Starica	15.00
9 Joseph Certhalic	34.00
9 John Musich Jr.	6.00
9 William Fink	24.00
9 Matt Starica	75.00
9 Marko Kalc	36.00
11 Joseph Schweiger	16.00
11 Frank Skrabec	75.00
11 Louis Notar	17.00
25 George Kutz	22.00
25 Theresa Okoren	45.00
25 Lawrence Peterko	82.00
25 Joseph Ellersich	28.00
25 Joseph Sustersich	61.00
25 Mary Pirjevec	15.00
25 Joseph Bozicevich	15.50
25 Jacob Podbvezsek	5.00
27 Joseph Ivezich	80.00
27 Michael Taucher	15.00
27 Mary Arko	8.50
27 John Petrowic	16.00
28 John Jamsek	18.00
32 Joseph Suponch	35.00
32 Anton Grubisa	29.00
33 Loretta Havrank	19.00
33 Frances Briski	28.00
33 Stephen Gasparac	30.00
33 Sophie Briskev	21.00
34 Sophie Briskev	8.00
349 Anton Pintar	11.00
52 Joseph Kastelic	25.00
55 Martin Kodrich	29.00
55 Frank Golcher	15.00
55 Mary Golcher	30.00
58 John Luzar	29.00
58 Frank Bercelj	14.00
58 John Meyer	33.00
60 Josephine Kmet	15.50
60 Josephine Kmet	33.00
70 Frank Retell	14.00
70 John Kovach	4.00
71 Frank Bohva	42.00
75 Jerry Gianetti	18.00
75 Joseph Konobilj	35.00
75 Albert M. Poljanar	35.00
81 Carl Pavlovich	33.00
81 Jerry Verbic	7.00
81 Frank Gorenc	20.00
82 John Prhne	8.00
82 John Mervar	16.00

Skupna potovanja

VABLJENI STE, DA SE PRIDRUŽI-
TE ENEMU OD SLEDEČIH
POTOVANJ:

28. marca. — Velikonočno potovanje na imponzantnem francoskem brzoparniku z neprekoslivim III razredom —	Ile de France, ki je zaradi svoje vsestranske populnosti zaslovel pri potnikih vseh razredov.
He de France, ki je zaradi svoje vsestranske populnosti zaslovel pri potnikih vseh razredov.	III razred do Ljubljane \$117.23
III razred do Trsta	103.50
Retur-karta do Ljubljane	210.00
Retur-karta do Trsta	178.00
Davek \$5.00	

Ne oddaljajte s priglasitvijo za to potovanje.

III razred do Ljubljane \$114.73

III razred do Trsta

Retur-karta do Ljubljane

Retur-karta do Trsta

Davek \$5.00

15. maja. — Majsko potovanje na znaten priljubljenem in sedaj se prenovljenem francoskem brzoparniku — Paris